

Γραφεία: Τζαβέλα 2 Τηλ. 25798 - 32040 - Ιωάννινα 45333
ΙΕΤΟΣ 24ον ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 348

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1988

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Μηνιαίο όργανο της Πανελληνίου Ένωσης Συνδέσμων Έθνικής Αντιστάσεως (ΠΕΣΕΑ)

Καν. Αμελ. Αν. Φρόντζου
Μ. Μπ. Σταυρή 23. Ξανθόρα
454 44

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΟΥ Ε.Δ.Ε.Σ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Είμεθα υποχρεωμένοι και οφείλομε χάριν της ιστορικής αληθείας, ως Εθνική Αντίσταση που υπήρξαμε κατά την διάρκεια της Κατοχής της Πατρίδος μας από τους κατακτητές, να εκθέσουμε και να επισημάνουμε δύο μεγάλα και ασυγχώρητα σφάλματα, τα οποία βαρύνουν και θα μας βαρύνουν συνεχώς και απετέλεσαν τα θλιβερό κατάντημα των πραγματικών αγωνιστών των Εθνικών Ομάδων Ελλήνων Ανταρτών του Ζέρβα από της απελευθερώσεως και μέχρι σήμερα.

Τα πρώτον από τα σφάλματα αυτά, είναι το ότι ο Ε.Δ.Ε.Σ. μετά την λήξη του αγώνος της Εθνικής Αντιστάσεως και την απελευθέρωση της Πατρίδος απεφάσισε να γίνει πολιτικό Κόμμα και να πολιτευθεί. Ο Αρχηγός των ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ αείμνηστος Στρατηγός μας Ναπολ. Ζέρβας και τα στελέχη του, αηδιασμένοι και αγανακτισμένοι από την όλην τότε συγκεχυμένην μεταπολεμικήν κατάστασιν, από το Δεκεμβριανόν Κίνημα του δευτέρου κομμουνιστικού γύρου, τα συνθήματα από τα τότε πολιτικά Κόμματα, την Συμμαχικήν Αποστολήν και τας τόσας άλλας μυριάς πολιτικές αντιξοότητας και μεμφιορίες, απεφάσισαν να συγκροτήσουν το «Εθνικόν Κόμμα Ελλάδος» και να πολιτευθούν με Αρχηγόν του Κόμματος τον Ναπολ. Ζέρβαν.

Η απόφαση αυτή είχαν ως άμεσον συνέπειαν και αποτέλεσμα να μας κηρύξουν τον πόλεμον, εκτός από το ΕΑΜ - ΕΛΑΣ και όλα τα νεκρασπληθέντα πολιτικά Κόμματα.

Οι εθνικοί αγωνισταί, οι εθελονταί, εις τον αγώνα υπέρ της Πατρίδος και της ελευθερίας, των ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ, από το αναδειχθέν με τας εκλογάς του 1946 εις την εξουσίαν Λαϊκόν Κόμμα, όχι μόνον εμπαίζοντο, αλλά και εδιώκοντο.

Τούτ' αυτό συνέβαινε και με όλους τους αξιωματικούς, οι οποίοι υπηρετούσαν εις τα Επιτελεία και δεν είχαν λάβει μέρος εις την Εθνικήν Αντίστασιν.

Η τότε Βουλή των Ελλήνων, χάρις εις την κομμουνιστικήν ανταρσίαν του τρίτου γύρου και των ξενοκινήτων ανταρτικών συμφορών του ΕΛΑΣ ηρκέσθη εις ένα πανταχού ψήφισμα να εκφράσει την ευγνωμοσύνην του Έθνους, προς τας εθνικάς ομάδας της Έθνικής Αντιστάσεως του ΕΔΕΣ, που πολλά έλεγε και τίποτε δεν έλεγε, άνευ ουδενός άλλου ηθικού ή υλικού ανταλλάγματος.

Από το τότε Λαϊκόν Κόμμα, οι αγωνισταί του Ζέρβα ήσαν οι απόβλητοι, οι διωκόμενοι, οι δυσφημούμενοι και η εθελοδοσία των εθεωρείτο αργυρώνητος.

Εάν ο ΕΔΕΣ δεν είχε πολιτευθεί θα ήτο αλλοίω η τύχη των αγωνιστών του, διότι όλα τα πολιτικά τότε Κόμματα θα διεκινούντο ποίον πρώτο να αναγνωρίσει την Εθνικήν Αντίστασιν, τους αξιωματικούς, τους οπλαρχηγούς, τους αναπήρους και τα θύματα των ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ και να χορηγήσει εις αυτούς ηθικάς και υλικάς παροχάς, με την επακολουθήσαν δε κομμουνιστικήν ανταρσίαν και τον τριετήν πόλεμον του Στρατού της Ελλάδος προς τον ξενοκίνητον ανταρτοπόλεμον θα ήτο πλέον βεβαία η προσήκουσα δικαίωσίς των.

Δεύτερον και μέγα σφάλμα όλων των Κυβερνήσεων την Δεξιά από το 1952 μέχρι και το 1981 υπήρξεν η άφρων, αλόγιστος και εγκληματική συμπεριφορά και αντιμετώπιση του όλου και τεραστίου εθνικού θέματος της αναγνωρίσεως της ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ.

Ενώ εις όλα τα Κράτη της Δυτικής Ευρώπης Γαλλία, Βέλγιον κλπ., όπου υπήρξε Εθνική Αντίστασις κατά την Κατοχή, ανεγνωρίσθησαν οι αγωνισταί της με ποικίλας μάλιστα ηθικάς και υλικάς παροχάς, εδώ εις την Πατρίδα μας το θέμα Εθνική Αντίστασις παρέμεινε νεκρόν, με το μόνον άδωρον δώρημα

του πλατωνικού και αφηρημένου ψηφίσματος της πρώτης μετά την απελευθέρωσιν Βουλής των Ελλήνων.

Αντί να σπεύσει η τότε Ε.Ρ.Ε. να καταπιασθεί με την παντοδυναμίαν της εις την Βουλήν και την Εξουσίαν, του όλου εθνικού θέματος της Εθνικής Αντιστάσεως, να αγκαλιάσει, να αναγνωρίσει και να ανταμείψει τους πραγματικούς εθελοντάς αγωνιστάς της Πτρίδος και της ελευθερίας και όχι μόνον τούς αγωνιστάς της Εθνικής Αντιστάσεως των ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ, της ΕΚΚΑ, του ΠΑΟ, του Αντών - Τσαούζ, ΠΕΑΝ και όλους τους άλλους εθνικούς αγωνιστάς, αλλά και αυτούς ακόμη τους αγωνιστάς του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, όσοι από αυτούς μετά την απελευθέρωσιν δεν ηκολούθησαν την κομμουνιστικήν ανταρσίαν και επολέμησαν με τον Εθνικόν Στρατόν εις τον Γράμμον και το Βίτσι, τους ηγνόησεν όλους, με αποτέλεσμα να φύγουν από την ζωήν πικραμένοι και

δυστυχισμένοι χιλιάδες εθελονταί και άριστοι μαχηταί της Πατρίδος και τα παιδιά τους να παραδειγματισθούν από την αχαριστία του επισημού Κράτους προς αυτούς που το εσπρήξαν εις την κρισσιμότεραν περίοδον της ιστορίας του.

Αποτέλεσμα αυτού του αδικαιολογήτου σφάλματος ήτο να έλθει το ΠΑΣΟΚ με το «Κίνημα της Αλλαγής» και πανεύπνως έπειτα από 40 έτη να αναγνωρίσει την Εθνική Αντίστασιν, με κορωνίδα και διάκρισιν τους καπεταναίους του Κ.Κ.Ε. και όλους εκείνους, οι οποίοι βαρύνονται με όλα τα δεινά, τα εγκλήματα και τας προδοσίας εις βάρος της Πατρίδος και ούτω η δεξιά να εισπράξει τα αποτελέσματα της αφροσύνης της. Ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω.

Χ. ΤΣΟΓΚΑΣ

Μια λαμπρή επέτειος

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Αποτέλεσμα μεθοδικής προστασίας για μια νικηφόρο άμυνα

Δεν ήταν θάυμα η 28η Οκτωβρίου 1940 — η μεγαλύτερη ημέρα της νεοελληνικής Ιστορίας. Ήταν το αποτέλεσμα μιας επιμελούς, προσεκτικής και μεθοδικής προετοιμασίας της χώρας, δια μίαν νικηφόρον άμυναν.

Και η επίθεσις της Ιταλίας δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Η εμπλοκή της Ελλάδος εις τον αναμεινόμενον Β' Παγκόσμιον Πόλεμον είχε προβλεφθεί και ο Βασίλειος Γεώργιος Β' από της επιστροφής του, δεν είχε άλλην μέριμναν, από την πολεμικήν προπαρασκευήν της.

Ο Ιωάννης Μεταξάς εφάρμοσε αυτήν την πολιτικήν με μοναδικήν στρατηγικήν, διπλωματικήν και οργανωτικήν συνέπειαν και εστάθη ο ευνοούμενος της ιστορικής μοίρας, όταν τας πρωινάς ώρας της 28ης Οκτωβρίου 1940, έλεγε το ΟΧΙ στον Πρεσβευτή Γκράτσι.

Το πελικόν σχέδιον της επιθέσεως κατά της Ελλάδος, υπό ημερομηνίαν 20 Οκτωβρίου 1940 έφερε την ονομασίαν «Εμμερτζέντσα» και προέβλεπε: επιθεσιν κατά των Ελληνικών δυνάμεων της Ηπείρου και αποβάσεις εις τας νήσους Κέρκυραν, Ζάκυνθον και Κεφαλληνίαν. Εν συνεχεία προέλασιν προς Αθήνας δια δύο κατευθύνσεων: Άρτα, Λαμία, Αταλάντη, Τανάγρα,

και Αργίριον, Μεσολόγγιον, Αθήναι.

Το σχέδιον προέβλεπε πραγματοποίησιν των αντικειμένων αυτών σκοπών, εις χρονικόν διάστημα 10—15 ημερών — ώστε, μετά ταύτα, να επεκταθεί η Ιταλική κατοχή εις ολόκληρον την Πελοπόννησον και Κρήτην.

Δια την ακριβή ιστορικήν και πολιτικήν εκτίμησιν της καταστάσεως και την ερμηνείαν δια τον συσχετισμόν των δυνάμεων, η οποία εδίδετο, όχι μόνον από την Ρώμην, αλλά και από το Λονδίον πρέπει να αναφερθούν τα εξής:

Μόλις εγνώσθη εις το Λονδίον η Ιταλική επίθεσις κατά της Ελλάδος, ανήλθε εκάκτως το πολεμικόν Συμβούλιον της Μεγ. Βρετανίας, το οποίον απεφάσισε την... κατάληψιν της Κρήτης από τα Αγγλικά στρατεύματα. Διότι έκρινε ότι ούτε η ελληνική άμυνα ήτο δυνατόν, ούτε βεβαίως η εν συνεχεία νικηφόρος αντίεπιθεσις, εις βάρος εντός της Βορ. Ηπείρου. Ο Τσούρτσιλ αναφέρει εις τα απομνημονεύματά του, την ανακούφισιν, που ραβάνθησαν όλοι εις το Πολεμικόν Συμβούλιον, όταν την 31ην Οκτωβρίου 1940, είχε πραγματοποιηθεί η Βρετανική εγκατάστασις εις Κρήτην — ιεν αναμονή και εκεί των Ιταλών επιδρομών... Η καθυστέρησις, άλλωστε ουσι-

ώδους στρατιωτικής ενισχύσεως μας από την Αγγλίαν, δεν λοφείλετο πόσον εις τας ανάγκας του Ουεβελ, όσον εις την επικρατήσασαν εντύπωσιν, ότι λογικώς ήτο ασυγκρίτητος η επιδρομή — και το μοιραίον αποτέλεσμα, αναπόφευκτόν δια την Ελλάδα... Τα γεγονότα διέψευσαν και τους ανηπάκτας που σχεδίουσε «Εμμερτζέντσα Γ'» και τους καλοπροαίρετους φίλους μας, η Ελλάδα αντίστα. Αντεπετέθη. Και εχάρισε, πράγματι, την ηρωικήν νίκην εις τους συμμάχους. Ούτε η «εσρινή επίθεσις» του Μουσσολίνι — άλλη μεγάλη και συγκλονιστική στιγμή του πολέμου — έκαμψε σταγόν υπό τον Αρχιστράτηγον Αλεξ. Παπάγου, Ελληνικάς Ενόπλους Δυνάμεις.

Και εχρειάσθη η εφαρμογή του Γερμανικού «Σχεδίου Μαρίτσα» η νέα επίθεσις της 6ης Απριλίου 1941, δια να υποκύψει η Ελλάς — ώστε να μη χαθεί και άλλος πολύτιμος χρόνος δια το «Σχέδιον Βαρρόσσα» κατά της Ρωσίας... Δύο υπερδυνάμεις της εποχής, η Ιταλία και η Γερμανία, ενώ ολόκληρος η Ευρώπη, ή είχαν συνθηκολογήσει ή είχαν υποδουλωθεί, εκινήτητοίρησαν δια να καθυποτάξουν την Ελλάδα. Οι «φράνκοι» όπως έφράνκοι, τα είχαν τόσο καλά με τους ρεονικούς επιδρομείς, ώστε διεπραγματεύοντο

μετ' αυτών, την ενθαρρύνσιν των Άγγλων, να καταλάβουν «προσωρινώς» αντ' αυτών, τας νήσους μας του ανατολικού Αιγαίου — πράγμα που ανεπαρέφχθη κατόπιν της Ισθναράς αντιδράσεως του τότε Πρωθυπουργού Εμ. Τσουδερού. Και η Μόσχα, σύμμαχος τότε της Γερμανίας, ενώ η Ελλάς εμάχετο, υποστήριζε παρά τω Χίτλερ, την έσοδον της Βουλγαρίας εις το Αιγαίον και ανεγνώριζε την κυριαρχίαν της φασιστικής Ιταλίας εις την Μεσόγειον (και το ΚΚΕ ήθελε ανακωχήν με την Ιταλίαν, με μεσολάβησιν της Σοβιετικής Ενώσεως και υπεβαίκεν την Βουλγαρίαν, σύμφωνα τον Χίτλερ, ως παράδειγμα και δια την Ελλάδα...)

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ είναι υψηλόν διδάγμα σταλαναυτών που πορείας του Έθνους εν μέσω δυσκόλων διεθνών στιγμών. Και αποτελεί ηγήν πείρας και εμπνεύσεως δι' όλους και κυρίως δια τους φιλοδοξούντας να κυβερνούν την Χώραν. Διότι οι απαιτηταί, οι ακροβατισμοί, οι συγχύσεις και η αποδυνάμωσις της θέσεως της Ελλάδος, εις τον ιστορικόν, πολιτιστικόν και συμμαχικόν της χώρον, σφαλώς ούτε εις τας ενδόξους παραδόσεις της ανταρτοσύνης, ούτε τα συμπερόν-πά της εξυπηρευτοσύνης.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

Απ' το Μνημόσυνο υπέρπεσόντων
ανταρτών στην Κανέτα

Βρισκόμαστε στη θέση αυτή που πριν ακριβώς 40 χρόνια σαν σήμερα γράφτηκε μια λαμπρή σελίδα δόξας και ηρωισμού από τα μαχόμενα πλήρη των Εθνικών Ομάδων Ελλήνων Ανταρτών του ΕΔΕΣ.

Η Κανέτα αποτέλεσε το νεκροταφείο των Γερμανικών ορδών που προσπαθούσαν τις τελευταίες μέρες τους στη χώρα μας να δείξουν όλη τους τη θαρραρότητα, αλλά πέτυχαν ακριβώς το αντίθετο.

Θα ήταν για μένα σχεδόν ιεροσυλία να μιλήσω μπροστά σε σας, φίλοι του Συνδέσμου... για γεγονότα που πρωταγωνιστές και δημιουργοί των είνισσων εσείς. Να μιλήσω και να εξάρω τις πιτανομαχίες εκείνες, όταν γνωρίζω ότι εσείς μπορείτε να στερείστε πλούτου και δόξας από την πολιτεία αλλά είστε πλούσιοι σε σεμνότητα και ποτέ σας δε θελήσατε να υπερηφανευτείτε για τα κατορθώματά σας εκείνα.

Πως να μιλήσεις για Κανέτα μπροστά σε ένα Ιωάννου, ένα Λάμπρο Καραμπά, σε ένα Λάμπρο Κίπσο σε ένα Χαρίλαο Τσόγκα σε όλους τέλος εσείς σεμνοί πανηγυριστές της σημερινής επιτεύξεως χωρίς να νοιώσετε δέος...

Αλλά πρέπει να προσπεράσουμε τις δυσκολίες αυτές και να αναφερθούμε πολύ σύντομα στα γεγονότα εκείνα, για να τα ξαναθυμηθείτε, να τα ξαναθυμηθούμε όλοι μας, γιατί μεταξύ σας ήμουν και εγώ τότε 14 χρονών, και προπαντός να μάθουν όσες δεν ξέρουν ή όσοι ξέρουν μεν αλλά προσποιούνται ότι αγνοούν και κυρίως να μάθουν αυτοί που παραιοποιούν... Και σήμερα είναι τόσοι πολλοί όχι μόνο ανεπίσημοι αλλά δυστυχώς και επίσημοι.

Τιμούμε σήμερα ευλαβικά φίλοι συνεορταστές στη θέση αυτή τις θυσίες και τις πιτανομαχίες που έλαβαν χώρα το 1944 από το Ζήτα μέχρι το Ροδίσιτο. Και ήταν πράγματι

πιτανομαχίες γιατί από τη μεριά ήταν οι σιδηρόφραχτες Γερμανικές φάλαγγες και από την άλλη εσείς, εμείς όλοι με μηδισμένο οπλισμό αλλά σιδερένια ψυχή και ατσάλινο κορμί.

Και είναι γνωστό ότι στο στένωμα αυτό από το Ζήτα και πιο κάτω θέβαια μέχρις εδώς οι κατακτητές πληρώσαν τις θαρραρότητές τους με πολύ αίμα... Από το Καλοκαίρι του 1943, που άρχισαν τα σαμποτάζ στις Ιταλικές φάλαγγες από το τμήμα των Δημητριάδων μέχρι στις 15 Οκτωβρίου 1944 που έφυγαν νικημένοι και ντροπισμένοι οι Γερμανοί παρά πολλές φορές αντιπερπατήσαν το αντίστροφο και την παλληκαριά σας, άφη-

σαν νεκρούς και λάφυρα στα χέρια σας και προπαντός περιόρισαν τις λησπρικές τους επιδρομές γιατί υπολόγιζαν πλέον στο ντουφέκι σου αντί της τάρτης του Ζέρβα.

Από όλες τις προηγούμενες επιδρομές και σαμποτάζ που έλαβαν χώρα στις θέσεις αυτές θα επισημάνουμε μια πολύ σπουδαία επιχείρηση, στην οποία βοήθησε και Αγγλική αεροπορία.

Τον Ιούλιο του 1944 οι σύμμαχοι προετοιμάζαν τη γνωστή απόβαση στη Νορμανδία. Έτσι για αντιπερασπισμό το Σ.Μ.Α. Ζήτησε από το Ζέρβα να επιτεθεί και να κυριέψει στις 5 και 6 Ιουλίου τις

Γερμανικές φάλαγγες δέχτηκαν ομαδικά πυρά και αποδεκατίστηκαν κυριολεκτικά. Αλλά σε επικεντρώσαμε λίγο στην προσοχή μας στην περιοχή μας που άλλωστε γι' αυτήν συγκεντρωθήκαμε σήμερα.

Μόλις πήραν τη διαταγή που Ζέρβα τα γύρω από την Κανέτα δύο μεγάλα τμήματα με μια ψυχή κατέλαβαν το ανατολικό και δυτικό τμήμα του δρόμου από το Ζήτα μέχρι το Ροδίσιτο και την 2 Σεπτεμβρίου έγραψαν σελίδες δόξας. Από την ανατολική πλευρά του δρόμου, που δέσποζε το ηρωικό Σύνταγμα Ξηροβουνίου, που το διοικούσε ο θρυλικός πια και τιμημένος

Ομιλία του συμπολεμιστού Συν/χου
Εκπ/κού κ. Χρ. ΓΚΟΓΚΑ

οχυρωμένες θέσεις των Γερμανών στην περιοχή Πρεδέζης και να αποκόψει όλες τις συγκατοικονομικές οδικές αρτηρίες της Ηπείρου πράγμα το οποίο και έγινε με επιτυχία. Για τα γεγονότα αυτά ο Μιχαήλ Μυριδάκης στο βιβλίο του ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ, γράφει επί λέξει:

«...Καντά στη θέση Εμίν Αγά στο δημόσιο δρόμο Άρτας Ιωαννίνων το τμήμα μας των Γιαννάκη Δημητριάδων χτύπησε Γερμανική φάλαγγα που κυριολεκτικά αποδεκάτισε, σκότωσε τους περισσότερους απ' αυτούς, συνέλαβε 36 αιχμαλώτους, κατέστρεψε δε και 36 αυτοκίνητα του εχθρού.

Ο αγώνας αυτός συνεχίστηκε μέχρι τις 9 του μηνός Ιουλίου εντατικά και με άριστα αποτελέσματα.

Δε θα σταθούμε όμως εδώ γιατί σήμερα τιμούμε κυρίως τις μάχες που έλαβαν χώρα στις θέσεις αυτές το Σεπτέμβριο του 1944.

Στα τέλη του Αυγούστου του 1944 όλες οι πληροφορίες που είχε το Γενικό Αρχηγείο, ανέφεραν ότι παραιτημένοι συνεχώς μετακινούμενες Γερμανικών δυνάμεων προς βορρά και φαίνονταν καθαρά ότι οι Γερμανοί αποχωρούσαν από την Ελλάδα. Έτσι ο Ζέρβας εκδίδει την ακόλουθη διαταγή.

Ο εχθρός συμπίπτει από την Ελλάδα. Η στιγμή της απελευθέρωσης πλησιάζει. Κινητά τους Γερμανούς ημερών και νύχτα. Εκδικηθείτε τα δεινά της Πατρίδας και δοξάσατε τα ελληνικά όπλα και πάλι. Ζήτω η Ελλάδα.

Στρατιωτική Διοίκηση Γενικού Αρχηγείου 1.9.1944, ώρα 9.00.

Ο Γενικός Αρχηγός Ν. ΖΕΡΒΑΣ

Ύστερα από τη Διαταγή αυτή του Γενικού Αρχηγού προς τα τμήματά του κινήθηκαν όλα και αμέσως την επόμενη ημέρα, δηλαδή τις 2.9.1944 σε όλη την περιοχή που είχε τον έλεγχο και την ευθύνη οι ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ, οι

αρχηγός του σείμνητος Αλέκος Παπαδόπουλος διατάχτηκε το 2 τμήμα, που είχε διοικήτη το Γεώργιο Δάλλα να καταλάβει τις θέσεις ανατολικά που δρόμο από Εμίν Αγά μέχρι Κλεισούρα και να προσβάλει τις εχθρικές δυνάμεις.

Είς το 1ον τμήμα γράφει στα απομνημονεύματά του ο σείμνητος Παπαδόπουλος, υπό τον Δημήτριον Ιωάννου ανέθεσε να καταλάβει θέσεις εις Κανέταν, ανατολικώς και δυτικώς της δημοσίας οδού, να εγκλωβίσει και εξοντώσει Γερμανικές φάλαγγες κινούμενες εις αυτήν...

Είναι μαζί μας προσκυνητής και τιμημένος σήμερα ο κ. Ιωάννου, που η σεμνότητα που δεν τον άφησε ο ίδιος να εξιστορήσει σήμερα όσα αυτός σαν πρωταγωνιστής την ημέρα εκείνη και τις επόμενες πιτανομαχίες πραγματοποιήσε με τους γενναίους συμπολεμιστές του.

Έτσι θα παραθέσω λίγες αποσπασματικές πληροφορίες για τη δράση του 1ου τμήματος, από τα απομνημονεύματα λήπτη που Αλέκου Παπαδόπουλου. «Την επομένη 2.9.44 το 1ον τμήμα εκινήθη από Πετσών δια βαθείας νυκτός προς κατάληψιν θέσεων επί της οδού εις Κανέταν... Περί των 8ην πρωϊνών της 2.9.44 το 1ον τμήμα ενεκλώθηκε και προσέβαλε εις Κανέταν Γερμανούς.

ΝΕΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Φέρομεν εις γνώσιν των συνδρομητών και αναγνωστών της εφημερίδας μας ότι στην Ηγουμένητα και την περιοχή της αντιπροσωπίας και ανταποκριτής υφίσταται ο συνεργάτης και ένθερμος υποστηρικτής κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΑΧΙΑΣ εις τον οποίον του λοιπού θα αποτί- νονται οι συμπολεμιστάι μας τόνον δια την καθολήν των συνδρομών των, όσον και δια διάφορα ζητήματα απομικών των ενδιαφερόντων.

μηνικών τμήμα 180 περίπου ανδρών, κινουμένων από Ιωαννίνων εις Φιλιππιάδα με 28 αυτοκίνητα πλήρη στραπτών, πυρομαχικών και φαρμακευτικού υλικού.

Οι άνδρες του τμήματος επιτίθεντο με φανατισμόν και λύσαν εναντίον των. Το τμήμα υπό την γενναίαν παρόρμησιν του Διοικητού του Δ. Ιωάννου είχαν εξοντώσει με γαλήνη δυνάμιν Γερμανών. Οι Γερμανοί ανθίσταντο και επωλέμουν λυσσώδως μέχρι τελευταίου φυσιγγίου, από τας τάφρους και τους οχετούς της δημοσίας οδού. Οι άνδρες του τμήματος είχαν εγκαταλείψει τας επί των υψωμάτων θέσεις κατήλθον επί της οδού και εμάχοντο σώμα προς σώμα με τους Γερμανούς. Υπέρμετρος ανδρεία, αλλά και ολίγον αδικαιολόγητος. Περί ώραν 5ην απογευματινήν είχαν 7 νεκρούς και πλέον των 20 τραυματιών.

Η μάχη συνεχίστηκε σκληρή και αδυσώπητη όλη την ημέρα εκείνη, την 2.9 και την επομένη, 3.9, όπου εν τω μεταξύ το 1ο Τμήμα αφού είχε πληρώσει το βαρύ φόρο αίματος των 7 γενναίων νεκρών είχε αντικατασταθεί από το 3ο Τμήμα με διοικήτη το Χρήστο Μπακογιώργο.

Κατά την μάχην αυτήν, γράφει πάντα ο σείμνητος Αλέκος Παπαδόπουλος εφονεύθησαν και ετραυματίσθησαν περί τους 182 Γερμανούς (29 αιχμαλώτοι). Ουδείς διέφυγεν.

Η μάχη της Κανέτας αποτελεί την κορωνίδα των μαχών που Συντάγματος Ξηροβουνίου.

Εκτός όμως από το ηρωικό Σύνταγμα Ξηροβουνίου στη μάχη της Κανέτας πήρε ενεργό και δραστήριο μέρος και το άλλο μεγάλο τμήμα, των Γιαννάκη Δημητριάδων, με διοικήτη το Δημήτριο Ζήκο.

Δυστυχώς για τη δράση του συντάγματος αυτού δεν έχουμε πολλές γραπτές πληροφορίες. Για το λόγο αυτό θα αναφέρουμε όσα περιληπτικά μας διέσωσε ο Μυριδάκης στο σπουδαίο βιβλίο του ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ.

Γράφει λοιπόν ο Μυριδάκης.

2 Σεπτεμβρίου 1944.

Ύστερα από την τηλεφωνική διαταγή — τη διαταγή που έστειλε ο Γενικός Αρχηγός και που αναφέραμε παραπάνω, προς τα τμήματα, κινήθηκαν όλα και αμέσως την επομένη ημέρα 2.9.44 το Τμήμα των Δημητριάδων, επιτεθή εναντίον Γερμανικής φάλαγγας αυτοκινήτων στο Χάνι Εμίν - Αγά και Τερόβο Ιωαννίνων και κατέστρεψε 25 από αυτά, σκότωσε πολλούς Γερμανούς και αιχμαλώτισαν 74 οι οποίοι στάλθηκαν και παραδόθηκαν στο Σ.Μ.Α.

Στο άλλο φύλλο το τέλος

Κατάντημα...

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
εις την «ΕΣΤΙΑΝ» Αθηνών

«Τί είναι αυτό το κατάντημα;

Πού εφθάσαμε; Πού πάμε; Επέτειος εθνικής εμέσεως η 28η Οκτωβρίου και παρουσιάζεται εις την έκθεσιν του Γ' Σώματος Στρατού ο Άρης Βελουχιώτης!

Οι πρόμαχοι της πατρίδας με τον αφαγέα! Οι ήρωες με

τους εκτελεστές. Δεν Εξεί κανείς, τι να σκεφθεί...

Και το άλλο: Ο Μεταξάς με το Χίτλερ! Τα ένδοξα «Ο-ΧΙ!» εις τον άξονα παρουσιάζεται ως συνένοχος του!

Κανείς δεν αισθάνεται ενδοιχήν και δεν διαμαρτύρεται;».

Το νέο βιβλίο του Μιχαήλ Μυριδάκη

«Οι 4 γύροι του Κ.Κ.Ε.,
ο ΕΔΕΣ και οι Άγγλοι»

Εκδόθηκε και κυκλοφορεί από τον εκδοτικό οίκο «Κ. ΣΜΠΙΛΙΑ Ε.Ε.» και τα κεντρικά βιβλιοπωλεία το βιβλίο του κ. Μιχαήλ Μυριδάκη «ΟΙ 4 ΓΥΡΟΙ ΤΟΥ ΚΚΕ, Ο ΕΔΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ».

Σ' αυτό περιέχονται: μία αποκαλυπτική έκθεση από το Σπαιήντ Νηπάρτμεντ η οποία είναι γραμμένη στις 10 Ιανουαρίου 1944, που φέρνει στην επιφάνεια τη δράση και τις επιδιώξεις του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ στα Ελληνικά Βουνά και στην Ελλάδα γενικά, καθώς επίσης και όμοια έκθεση του νεοζηλανδού συν/χη Τομ Μπάρνερ, γραμμένη στις 13 Ιουνίου 1944 και απευθυνόμενη σε 14 υπηρεσίες του Λονδίνου και του Στρατηγείου Μέσης Ανατολής, με περιεχόμενο ίδια με την προηγούμενη και κύρια με τη δράση του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ από 1 Οκτωβρίου 1944 που αυτή συντάχθηκε. Ακόμη στο βιβλίο αυτό ο

αναγνώστης θα διαπιστώσει ότι τον τρίτο γύρο τον υπέδειξε και τον καθοδήγησε ο Ιωσήφ Στάλιν.

Επίσης οι 360 σελίδες του βιβλίου αυτού περιλαμβάνονται και τρεις εκθέσεις που σήμερα βλέπουν το φως της δημοσιότητας του στρατηγού Ναπολέοντα Ζέρβα προς το Υπουργείο Στρατιωτικών της Ελλάδας, για την ίδρυση και δράση των εθνικών ομάδων του ΕΔΕΣ που αυτός ίδρυσε.

ΣΗΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ο ανωτέρω αγωνιστής - συγγραφέας έχει εκδώσει και έτερα δύο βιβλία σχετιζόμενα ειδικώς με τους αγώνες της Εθνικής Αντιστάσεως των Εθνικών Ομάδων του ΕΔΕΣ: 1) Οι Αγώνες της Φυλής και 2) Η Επικήρση του Γαργουσιόπουλου και τα οποία συνιστώνται θερμώς εις τους αγωνιστές και εθνικοφρόνας να φροντίσουν να τα αποκτήσουν.

«Οι ήρωες του Σαράντα»

Εμμερόθεσμος επιστρατεύθηκε 28 Αυγούστου 1940 με το 14 ΠΙ. Δεν περιγράφεται η αυταπάρνηση, αυτοθυσία και ηρωϊσμός όσον του Έλληνα μαχητή τόσο και του άμαχου

πληθυσμού γενικώς καθ' όλην την Ελλάδα. 28 Οκτωβρίου 1940 ημέρα Δευτέρα κήρυξε η Ιταλία τον πόλεμο της Ελλάδος. Ύπουλα νύχτα το πρωί βομβάρδισαν τα Ιταλικά αεροπλάνα τον άμαχο πληθυσμό στην Πάτρα. Αλλά, δεν περιγράφονται οι συμφορές και απώλειες του Ιταλικού στρατού Τρίτη το απόγευμα στη Ζαραβίνα και Τσαρραβιά. Και το Σάββατο στο Καλπάκι που έκαμεν επίθεση. Για να γράψω λεπτομέρειες πρέπει να καλώ όλες τις σελίδες της εφημερίδας. Μόνον δυο περιπτώσεις.

Στην απερίφραστη του Ελληνικού Στρατού, από το ύψωμα Ζαραβίνας πήγε για νερό ο ατρείπτης Σπύριδωνος Μπάλλιος από Αρ. Σπυριδώνος Άρτης στο χωριό Ζαραβίνα και έφερε 13 αιχμαλώτους. Και πάλι στις 15 Απρίλη 1941 εις Μπουλένα Χειμάρας 2 στρατιώτες αντιμετώπιζαν, λόχον Ιταλικό ο Παναγιώτης Ζώης από Ανέζα Άρτης και ένας Κρητικός μη ενθυμούμενος το όνομά του.

Με πατριωτικούς χαρτετισμούς

Ι. ΤΣΙΩΡΗΣ
Από Βουργαρέλιον Άρτης
«Πολεμιστής του '40»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το επιτελείο της εφημερίδας αισθάνεται την ανάγκην να εκφράσει θερμές ευχαριστίες στο φίλο και συνεργάτη μας κ. Πέτρο Πεχλιβανίδη, Πρόεδρο της Οργανώσεως ΠΑΟ του Νομού Κοζάνης, δια την προσφερομένη βοήθειάν του εις την εισπραξίν συνδρομών της εφημερίδος από τους συνδρομητάς του Νομού Κοζάνης. Επίσης και τον φίλον και συνδρομητήν μας κ. Κων/νον Γεωργιάδη ένδιον αγωνιστήν από τη Μεσσηνία - Κοζάνης διότι συντρέχει και βοηθάει τον άκαματο εθνικό αγωνιστή γνωστό στη Δυτ. Μακεδονία Μπάριπα Πέτρο Πεχλιβανίδη στο δύσκολο έργο της εισπράξεως των συνδρομών μας.

Η ιστορική αλήθεια

Η αποφυλάκιση ηγετών του ΚΚΕ
κατά το έτος 1941

50ν

Οι Γερμανοί παρέσχον εις τους Βουλγάρους την δυνατότητα να καταλάβουν και, εν συνεχεία, να επιδιώξουν την προσάρτησιν της Ανατολικής Μακεδονίας και μέρους της Θράκης. Την πρόθεσιν των δε αυτήν, δεν την απέκρυψαν οι Βούλγαροι. Από των πρώτων ημερών της εισβολής των εις Ανατολικήν Μακεδονίαν και Θράκην έθεσαν εις εφαρμογήν πρόγραμμα εξοντώσεως και εκβουλαγαρισμού των Ελλήνων κατοίκων. Όλοι οι Βούλγαροι α-

γίσουν κάθε ίχνος Ελληνικής ιδιοκτησεως. Όλοι αι διοικητικοί Αρχαί και η Χωροφυλακή ξεδιώχθησαν. Τα Ελληνικά σχολεία της Ανατολικής Μακεδονίας και της Θράκης εκλεισθήσαν και οι δάσκαλοι απεμακρύνθησαν της περιοχής. Ο Ελληνικός Κλήρος υπέστη απηνή διωγμόν, αντικαταστάθεισ από Βουλγάρους ιερείς. Αι Ελληνικάί τράπεζαι εκλεισθήσαν ή περιήλθον εις την Βουλγαρίαν. Εν συνεχεία,

τα εδάφη με καθαροίμους Βουλγάρους. Και όπως γράφει ο Εμμ. Γρηγορίου («Ελληνες και Βούλγαροι», σελίς 599):

«Χαρακτηριστικόν είναι το γεγονός ότι, καθ' όλην την διάρκειαν του πολέμου που εξοντώνετο ο Ελληνισμός της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, δεν ηκούσθη ούτε μία φωνή διαμαρτυρίας, έστω και απλής συμπαθείας εκ μέρους του Κομμουνιστικού Βουλγαρικού Κόμματος υπέρ των σφαζομένων Ελλήνων. Διότι όλοι οι Βούλγαροι, εις συνθήποτε πολιτικήν ιδεολογίαν και αν ανήκουν, είναι πρώτον φανατικοί Βούλγαροι και ύστερα Αγροτικοί, Εθνικισταί, Δημοκρατικοί, Κομμουνισταί, Προέχει, πάντατε, δια τον Βούλγαρον, η Μεγάλη Βουλγαρία».

Όλα αυτά τα γινώσκουν και δι' όλα αυτά ηδιαφόρησαν οι Έλληνες κομμουνισταί, απεύσαντες να δηλώσουν ότι είναι Βούλγαροι δια να εξέλθουν των φυλακών, να γίνουν ίσοι και όμοιοι με εκείνους που διέπραττον ακατονόμαστα εγκλήματα εις βάρος των Ελλήνων της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, εμφανιζόμενοι, ούτως, ως εγκρίνοντες ταύτα! Όπως ήδη έχο-

μεν αναφέρει, κατά επιβεβαιώσιν του Θ. Χατζή, οι περισσότεροι των απελευθερωθέντων, μεσολάθρουν της Βουλγαρικής προεσθείας των Αθηνών, επανύμων κομμουνιστών και αυτονομιστών, ετέθησαν εις την διάθεσιν του Μακεδονικού Γραφείου του Κ.Κ.Ε., το οποίον, ως αναφέρει ο ιστορικός Σάλων Γρηγοριάδης, είχεν εγκατασταθεί εις Ανατολικήν Μακεδονίαν. Τα Γραφείον τούτο, κατά το 1941 (δηλαδή προτού ιδρυθεί το ΕΑΜ - ΕΛΑΣ), εχεδίασε και επραγματοποίησε την συγκράτην ενόπλων ομάδων εις τας πόλεις και ανταρτικών αποσπασμάτων εις τας βουνά της Ανατολικής Μακεδονίας, προς υποστήρηξιν — όπως ήδη έχομεν αναφέρει — της Σοβιετικής Ενώσεως. Ακόμη, όμως, οργάνωσε, τη δολία προτροπή των Βουλγάρων μίαν ταυτοχρονον, μεταξύ 29 Σεπτεμβρίου και 10 Οκτωβρίου 1941, ένοπλον εξέγερσιν εις την εκτεταμένην περιοχήν της Ανατολικής Μακεδονίας, την οποίαν οι Βούλγαροι, προητομασμένοι αι ελποχέοντες, έπνιξαν κυριολεκτικώς εις το αίμα, με ομαδικά σφαγιά, βομβαρδισμούς, πυρπολήσεις, συλλήψεις, τας οποίας εύρον την ευκαιρίαν να διαπράξουν δια την εξόντωσιν των Ελλήνων της περιοχής.

Οι Βούλγαροι, επιδιώκοντες τον ταχύτερον εκβουλαγαρισμόν και την εξόντωσιν του Ελληνικού στοιχείου εις τα κατεχόμενα παρ' αυτών Ελληνικά εδάφη, δεν εδίσταζον προ ουδενός και ανεξήτουν κατάλληλον αφορμήν, ένα

Τιμή και δόξα στους προγόνους

Τώρα και 48 χρόνια σε κάθε επέτειο της 28ης Οκτωβρίου η μνήμη κάθε Έλληνα που το 1940 είχε κάποια ηλικία για να μπορεί να θυμάται, με θαυμασμό θα αναπολεί την προσφορά και τον ενθουσιασμό όλων (σχεδόν) των Ελλήνων, από τον ανώτατον άρχοντα μέχρι τον πιο απλό πολίτη. Όλοι ευρέθηκαν εις τας επάλξεις, πανέτοιμοι, με τα πενιχρά μέσα της εποχής εκείνης, για να ανταποκριθούν εις την εθνικήν υποχρέωση και να επικρατήσουν το «ΟΧΙ» του τότε κυβερνήτου. Πολλοί ισχυρίζονται ότι ο λαός είπε το «ΟΧΙ». Εγώ όμως δεν άκουσα ακόμα κανέναν Έλληνα να πει ότι ο τότε Πρωθυπουργός τον εξύπνησε την αυγή της 28ης Οκτωβρίου για να τον ρωτήσει τι απάντηση να δώσει στην πρόκληση του Ιταλού Πρέσβη. Ο κάθε Έλληνας με την προσφορά του στον ιερό εκείνο αγώνα, απετέλεσε ένα πεπρωτάκι στο οικοδόμημα που λέγεται έπος του '40. Τον Παρθενώνα τον αποπελούν χιλιάδες μάρμαρα. Η ιστορία όμως πουθενά δεν αναφέρει ότι τον οικοδόμησε τα τάδε και τα τόδε μάρμαρα, αλλά ο Ικνίνος, ο Καλλικράτης και ο Φειδίας. Στις Θερμοπύλες και στην πύλη του Ρωμανού πολλοί Έλληνες έπεσαν υπέρ θωμών και εστιών, μετωά των πρώτων και οι Βασιλείς, άπαντες «τοιας κείνων ρήμισι περθόμενοι».

Στο Μανιάκι ο Παπαφλέσσας έφέρει ότι δεν υπάρχει ουδέμία πιθανότης να νικήσει. Στην Πίνδο, ο ηρωικός Δασάκης υπόσχεται στον αρχιστράτηγο Παπάγο ότι θα μαντρώσει τους Ιταλούς.

Και ηγούμενος των ολίγων ηρώων του αποσπάσματος Πίνδου, υποστηριζόμενος από άνδρες και γυναίκες της περιοχής, εξορμά ακάθεκτος εναν-

τις το πρσάχημα, δια να δικαιολογήσουν τας εγκληματικές των πράξεις τόσοι έναντι των κατοίκων της περιοχής, όσων και έναντι των συμμάχων των του Έξονος. Περί αυτού ομιλούν και οι Μακεδόνες και Θράκες Αθηνών (πρόεδρος Αλέξ. Σβάλος, γεν. γραμματεύς Κ. Καραμανλής), εις έκθεσιν των υποβληθείσαν εις τους Πληρεξουσίους του Γ' Ράιχ και της Ιταλίας, εις την οποίαν, συγκεκριμένως, αναγράφεται («Εμμ. Γρηγορίου «Ελληνες και Βούλγαροι», σελίς 550): «Παρέχονται πληροφορίες, αι οποίαι ενισχύουν ακόμη περισσότερον την πεποίθησιν περί της ευθύνης των Βουλγάρων, οι οποίοι, δημιουργήσαντες πρόκλησιν, επεζήτησαν πρόσχημα προς εξόντωσιν του Ελληνικού πληθυσμού». Και αυτό το πρόσχημα τους το προσέφερε το Κ.Κ.Ε., με την πρόωρον, άφρονα και εκτεταμένην εις Ανατολικήν Μακεδονίαν εξέγερσιν που οργάνωσε, συνέπεια και τραγικόν επακόλουθον της οποίας υπήρξε το αποτρόπαιον λουτρόν αίματος εις βάρος των Ελλήνων της περιοχής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΥΓΕΡΑΚΗΣ

τίον των καλώς οργανωμένων και εξοπλισμένων Αλβανιστών και τους πρέπει εις άτακτον φυγήν. Μαζί με τον ήρωα υπολοχαγό Διάκο δέχονται τα εχθρικά βόλια κατάστηθα, γι' αυτό και τους εμάντρωσε. Αν τα βόλια τα εδέχοντο εις την πλάτη, η Ελλάδα θα είχε μαντρωθεί από τις πρώτες ημέρες του αγώνος.

Στο Καλπάκι ο στρατηγός Κασιμμήτρος, διοικητής της θρυλικής 8ης Μεραρχίας Ηπειρού βλέπει να πλημμυρίζει η κοιλάδα Καλπακίου από τα τεθωρακισμένα της Ιταλικής Κενταύρου και επίλεκτες μονάδες πεζικού, αφού τους αφήνει να πλησιάσουν σε μικρή απόσταση, διατάζει γενική επίθεση. Και εξορμούν με εφ' όπλου λόγχη οι θρυλικοί τσολιάδες που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή. Συγκρούεται το εχθρικό ασάλι με την αθάνατη Ελληνική Ψυχή, η οποία αποδεικνύεται σκληρότερη. Το θρυλικό ύψωμα Γκραμπάλας πάνω από δέκα φορές έχει αλλάξει κατόχους. Την ελπιευτάια φορά που το κατέχουν οι Ιταλοί, ετοιμάζεται να ανακαταλάβει ο ηρωικός (Σουλιάτης Ταν)χης Πανταζής, με μια διμοιρία Ευζώνων που κατόρθωσε να συγκεντρώσει. Εκείνη τη στιγμή του αναφέρουν ότι ο αδερφός του, Λαχίας, σκοτώθηκε πιο πέρα. Και αυτός εξορμώντας προς το ύψωμα τους απαντά: «Έκαμε το καθήκον του, τώρα θα

το κάμαμε κι εμείς». Το ποτιστικό μας θυμίζει τη Σπαρτιάσσα που είχε στείλει στον πόλεμο και τους πέντε της γιους, δίνοντάς τους τις ασπίδες με την παραγγελία: «ή παν ή έπί τας».

Όταν μετά τη νικηφόρα μάχη γύριζαν οι πρώτοι πολεμιστές, τους έρωτησε: «τι απέγινε». Και όταν της είπαν ότι και οι πέντε γιοι της σκοτώθηκαν, με Σπαρτιάτικη υπερηφάνεια τους απαντά: «Δε ρώτησα για τους γιους μου, ρώτησα ποιος νίκησε». Και όταν έμαθε την απάντηση που δε μπορούσε να είναι άλλη, αφού οι πολεμιστές είχαν πέσει Μανιάδες, από το «Νενικήκαμεν», πήγε στο σπίτι της ως μητέρα παιδι, να θρηνησί τα παιδιά της.

Αθάνατη ελληνική ψυχή σιπές τις ιερές παρακαταθήκες άφηνες ιαπό γενεά σε γενεά στους απογόνους σου, και έγραψαν με χρυσές σελίδες την αθάνατη Ελληνική Ιστορία. Εμείς, από τους υψηλά ιστάμενους μέχρι τους απλούς πολίτες πια παραδείγματα θα τους αφήσουμε.

Δεν έδραμε αν η νεώτερη Ελληνική Ιστορία θα γραφτεί με τα ίδια κριτήρια, αποδίδοντας «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι».

Ας το ελπίσουμε.
11-10-1988.

ΦΑΤΣΕΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Πρόεδρος Κοινότητος
Νεροκούρου Χανίων

νεξαρτήτως πολιτικών και κοινωνικών φρονημάτων, ενέκριναν το πρόγραμμα αυτό της κυβερνήσεώς των. Ο Βουλγαρικός κομμουνισμός και ο Βουλγαρικός σωβινισμός συνειργάσθησαν αρμονικά, δια να δημιουργήσουν την Μεγάλην Βουλγαρίαν. Πλησίον των και με ενισχόν πνεύμα έδρασαν και οι «κομιτατζήδες» με όλας τας ποικίλας ονομασίας των.

Αι πρώται ενέργειαι των Βουλγάρων ήσαν να καταρ-

ηκολούθησαν συστηματικά διώξεις του πληθυσμού, εξορίαι, συλλήψεις, δολοφονιαί, βιασμοί γυναικών, πυρπολήσεις και ομαδικά σφαγιά. Ο απώτερος σκοπός των Βουλγάρων ήτο να εξαναγκάσουν τους κατοίκους να εγκαταλείψουν την Μακεδονίαν και την Θράκην.

Με όλα αυτά, οι Βούλγαροι απέβλεπαν όπως το ταχύτερον διαπλάγουν του Ελληνικού πληθυσμού, δια να εποίκισουν, εν συνεχεία, τα καταληφθέν-

«ΤΟ ΚΑΛΠΑΚΙ»

Να ήμουνα αετός σαίνει ή γεράκι!...
να πέταγα περήφανα εκεί πέρα στο Καλπάκι.

Να έβλεπα πον Έλληνα με περισσό καμάρι!...
πως πολεμάει σαν ήρωας σαν άξιο παλληκαρι.

Μάχες εκεί τώρα δεν γίνονται αλλά είναι η σκοπιά (μας!...
γιατί το Σαράντα πολέμησαν όλοι οι Έλληνες για την Ελευθερία μας.

Να έβλεπα στο λόφο τον τσολιά με την κάπα του (στην πλάτη
που φυλάει σαν άγρυπνος φρουρός εκεί πέρα στο Καλπάκι.

Τη Βόρειο κοιτάζει και θαριανασπενάζει!...
και τις δυο αδερφούλες κραίζει.

Οι δυο αδερφούλες κλαίνε για της μάνας την α-
(γιάλη!...

η Βόρειος Ήπειρος και η Κύπρος στα πελάγη.
Με προσήκουσαν πιμίν
Ο στιχουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΩΡΗΣ

Από Βουργαρέλιον Άρτης

Πολεμιστής Καλπακίου και Χειμάρας 40-41, Επιστρατευτής εμπροθέσμως 28-8-40 με το 14 ΠΙ, 3ος λόχος, 1ον Τάγμα, 40ον Συντάγματος Άρτης (Ζώνη Επιχειρήσεων Κεντρική Οδός Καλπακίου σημερινό Μουσείον) 14 και 15 Απρίλη 1941 εις Μπουλένα Χειμάρας, 86 νεκροί και τραυματίες από τον λόγο μου, 16-4-41 Σούρουτο οπισθοχώρησις. Εισβολή Γερμανών από Τριεθνές. «Κατοχή».

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

28 Οκτωβρίου 1940

Γιορτή Δεκαπεντούγουστος
γιορτάζει η Παναγία
στην Τήνο η Μεγαλόχαρη
κοντά στην παραλία.

Επάνω που τελείωσε
η Θεία Λειτουργία
μας ρίξαν τις τοπιλλες τους
κι αρχίζει η Ιστορία.

Χωρίς αιτία κι αφορμή
οι Ιταλοί φροτέλοι
μπαμπέσικα απ' τον βυθό
τοπιλλισαν την Έλλη.

Στης Αλβανίας τα θουνά
στους πάγους και στα χιόνια
ψηλά στη Βόρειο Ήπειρο
βροντάνε τα κανόνια.

Πρώι βαθιά χαράματα
είκοσι οκτώ Οκτωβρίου
δρασκελίες τα σύναρα
της ζούγκλας τα θηρία.

Στον Καλαμά στην Βιγίλιστα
Καλπάκι στην Μερίνα
κτυπάει τον Πεντάλοφο
φτάνει στη Σομαρίνα.

Τους είπαν για περίπατο
πως θάρουν στην Αθήνα
γι' αυτό και μας κουβάλησαν
κιβώτες μαντολίνα.

Σαν είδαν τους φαντάρους
(μας
και του Τσολιά τη λόγχη
σαν είδαν και τον Χάροντα
σαν τάφο να τους σπράχνει.

Πίσω φωνάζει ολοταχώς
ο Πράσκα απ' τ' αμπρί του
παράτησε το όπλο του
πετάει και το σπαθί του.

Τους πήραμε την Κορυτσά
Έρσέκα την Χειμάρρα
ο Ντούτσας αλλάζει Στρατη-
(γούς
κι αρχίζει η φαγωμάρα.

Πράσκα, Σονπού τους άλλαξε
Μπαντιόλιο, Καμπαλέρος
κι άλλους μικρότερους θαθ-
(μούς
η αρχή δεν είχε τέλος.

Στο τέλος ήρθε μόνος του
φοράει και την στολή του
φοράει την κουμπούρα του
την ακούφια την ψηλή του.

Μας φέρνει τους Αλβανιστάς
τους λίκους της Τουσκάνης
και Αλβανούς τσοπάνηδες
μαζεύει απ' τις σάνες.

Επίθεση ανοιξιάτικη
τον Μάρτιο μας κάνει
σε γρανιτένια αντίσταση
σκορνάτε και τα χάνει.

Φεύγει κι αυτός ολοταχώς
και πάει για το Τορίνο
η Ρώμη δεν τον κράτησε
τρέχει στο Βερολίνο.

Στην Αλβανία σκόνηται
έχασε κάθε ελπίδα
και γτροπισμένος κρύφτηκε
στον Χίτλερ την σπίδα.

ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΕ)κός (Πυρ)κού ε.α.
Αγωνιστής Εθν. Αμπατάσεως
1940-1945

ΣΕΛΙΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Αον

Αγαπητή «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ».

Διαβάζοντας εις το υπ' αριθμ. 345 φύλλον της εφημερίδας τις 31.7.88 το ανάγνωσμα «Αναμνήσεις από τους Εθνικούς Αγώνες των ΕΟΕΑ» του φίλου πολεμιστού Γεωργίου Ι. Παππά, ήθελα να προσθέσω και εγώ ολίγα που αφορούν τους Εθνικούς Αγώνες των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ της

εποχής εκείνης (Αύγουστος Οκτώβριος 1943) εις την περιοχήν Σουλίου. Παραμυθιάς συμβουλευόμενος και το ημερολόγιο παρεικών και επιχειρήσεων του υπ' εμέ Ι)16 Τάγματος το οποίον Τάγμα προήλθε από το υπ' εμέ Υ Τμήμα Παραμυθιάς (Απρίλιος — Μάιος 1943) μετονομασθέν εις 8ον Λόχον (Ιούνιος 1943

Απρίλιος 1944) αναπτυχθείς εις Τάγμα (1/16) ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ (Μάιος 1944 μέχρι της απελευθερώσεως), με έδραν το χωρίον Φροσύνη Σουλιωτοχωρίου, το χωρίον Αυλότοπος μετέπειτα κλπ.

9 Αυγούστου 1943. Αι συγκεντρωθείσαι υπό του λόχου πληροφορίες ως και αι παρατηρούμεναι κινήσεις εχθρικών φάλαγγων (Γερμανών) επί της οδού Παραμυθιάς — Πρεβέζης, έφερον επικείμενην επίθεσιν του εχθρού προς Σουλιωτοχώρια. Πράγματι την νύκτα της 9ης προς 10ην Αυγούστου Γερμανικόν Τμήμα δυνάμεως 150 ανδρών, αφηχθέν εκ Παραμυθιάς, εστάθμευσεν παρά το χωρίον Παρδίκι, κατασκευάσαντες σχεδόν εξ ολοκλήρου υπό Τουρκαλβανών. Επισυχθέν υπό δυνάμεις 100 και πλέον Τουρκαλβανών, επιτίθεται κατά των φυλακίων του λόχου επί του τομέως των διαβάσεων «Ζαβρούχου», «Ψιλή Κορφή», «Βέλια» από δυνάμεις (Κορυφογραμμή άνωθεν του χωριού Ζερβοχώρι, Παρδίκι, Χόικα, Γλυκή προς Ανατολάς). Ο εχθρός ενεργεί δια νυκτερινής επιθέσεως και υπό φως της σεληνής διεξάγεται σφοδρός αγών. Κατά τας πρωινάς ώρας ο εχθρός συμπίσσεται προς την θάσιν εφορμήσεως του συναποκομίζων νεκρούς τραυματίας ενώ τρεις Γερμανικά Πυροβολαρχία βάλλουν συνεχώς προς τα φυλάκια του λόχου επί της κορυφογραμμής και εντός των χωρίων Τσαγγάρι και Φροσύνη, παγμέναι επί της δημοσίας οδού μεταξύ αεροδρομίου Παραμυθιάς και χωρίον Σκάνδαλο.

Την πρωΐαν της 10ης Αυγούστου έτερα εχθρική φάλαγγ Γερμανών και Τουρκαλβανών κινείται προς την πεδινήν περιοχήν Φαναρίου. Οι Τουρκαλβανοί επιδίδονται εις την λεηλασίαν και πυρπόλη-

σιν του χωριού Γλυκή φονεύοντες όσους δεν πρόλαβαν να διαφύγουν προς περιοχήν Σουλίου. Εις την περιοχήν της γεφύρας Γλυκής Αχέρωντος διεξάγεται σκληρός αγών μεταξύ τμημάτων ΕΔΕΣ υπό τον λοχαγόν Μαραγκόν Κων)νον και των επιτιθεμένων εχθρικών δυνάμεων. Περί ώραν 12ην τα υπό τον λοχαγόν Μαραγκόν τμήματα συμπίσσονται προς

Υπό ΚΙΤΣΟ Υ ΦΩΤΙΟΥ, Ταξίαρχου ε.α.
Τέως Διοικητού Ι)16 Τάγματος ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ

περιοχήν Κορύτιανης (Σκαφιδωτής) ίνα αποφύγουν κύκλωσιν και ο εχθρός ολοκληρώνει την κατάληψιν της περιοχής Φαναρίου της παραγωγικότητας του Νομού Θεσπρωτίας.

Αι θυριδίαι των Τουρκαλβανικών ορδών αίτινες συνεπράτταν με τας Γερμανικάς Μονάδας είναι πρωτοφανείς. Όλα τα χωριά του Φαναρίου πυρπολούνται σχεδόν εξ ολοκλήρου. Χιλιάδες υποζύγια, βοοειδή και αιγοπροβάτα συγκεντρώνονται υπό των Τουρκαλβανών και μεταφέρονται εις τα χωρία των. Ολόκληρος η κινητή περιουσία των κατοίκων διηρπάγη. Πολλά άτομα εφρονεύθησαν μη γενομένης διακρίσεως φίλου και ηλικίας. Οι νεκροί εκ των χωρίων του Φαναρίου ανέρχονται εις 196 και εξ όλων των χωρίων του Νομού Θεσπρωτίας κατά την περίοδον 1941—1944, εις 785. Αναλυτικά στοιχεία απωλειών και καταστροφών αναφέρονται εις το διθλίον «ΤΣΑΜΗΔΕΣ» «ΟΔΥΝΗ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ» του Ιωάννου Αρχιμανδρίτου από το οποίον ελήφθησαν και οι ανωτέρω αριθμοί.

Ταυτοχρόνως την ιδίαν ημεραν, έτερα Γερμανική Φάλαγγ, κινουμένη εξ Α., μέσω του χωριού Ρωμανού Λάκκας Σουλίου, κατέλαβε τα νύκτα του λόχου, εγκατασταθείσα εις ορεινόν όγκον «Γκούρα» αμέσως Ανατολικά των ερειπίων του Σουλίου δια συνδυασμένην επίθεσιν και κατάληψιν των Σουλιωτοχωρίων. Αποκρουσθείσα όμως η εχθρική επίθεσις εκ Α., η εχθρική αυτή δύναμις παρέμεινε εις «Γκούρα» μέχρι της 11ης Αυγούστου, μη εκδηλώσασα επίθεσιν, ότε συνεπύχθη προς Πρέβεζαν. Διὰ την απόκρουσιν ενδεχομένης επιθέσεως της φάλαγγος ταύτης προς Σουλιωτοχώρια. Ο Διοικητής του λόχου με δυνάμιν 25 ανδρών κατέλαβε αμυντικές θέσεις, την 10ην Αυγούστου, μεταξύ ερειπίων Σουλίου και εχθρικού καταυλισμού.

1—10 Σεπτεμβρίου. Ο εχθρός γενόμενος κάτοχος της

περιοχής Φαναρίου, εξαπέλυσε δύο εισέτι επιθέσεις εναντίον των φυλακίων του λόχου, από Α. με προσπάθεια να καταλάβει τα Σουλιωτοχώρια πλην όμως απεκρούσθη.

14 Σεπτεμβρίου. Λόγω της συνθηκολογήσεως των Ιταλών μετά των συμμάχων, διεπιστώθη τάσις Ιταλών να αυτομολήσουν. Τη νύκτα της 14ης προς 15ην Σεπτεμβρίου, ο Διοικητής του λόχου μετά δυνάμεις 60 ανδρών, κατήλθεν πλησίον του Αεροδρομίου Παραμυθιάς εις δασώδη περιοχήν της Μονής Προδρόμου. Απόπειρα κατάληψης του Αεροδρομίου ή δολιοφθοράς εκρίθη ότι ήτο αδύνατος διότι από του μηνός Αυγούστου ισχυραί Γερμανικαί δυνάμεις είχαν καταλάβει εκεί επιτη-

ρούντες και τας εκεί Ιταλικάς δυνάμεις.

Άμα τη αναγγελία της συνθηκολογήσεως καταρρώθη να αυτομολήσουν πέντε Ιταλοί στρατιώται παρουσιασθέντες εις τον λόχον.

Το εσπέρας της 15ης Σεπτεμβρίου, το τμήμα του λόχου επανήλθε εις Σουλιωτοχώρια.

(Συνεχίζεται)

Η υποδοχή της αρθρογραφίας της Ε. Α. από τους συμπολεμιστάς αναγνώστας και η κριτική τους

Δημοσιεύομεν κατωτέρω επιστολάς αξιολόγων συμπολεμιστών - αγωνιστών σχετικώς με την αρθρογραφίαν της εφημερίδος μας.

★

Αγαπητέ μου κ. Χαρ. Τσόγκα,

Θα ήθελα να σας συγχαρώ για το κύριο άρθρο του 347 φύλλου της μαχητικής εφημερίδας σας ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ «ΜΑΧΗ ΚΑΙ ΘΥΕΛΛΑ», με τις διαπιστώσεις και την ανάγκη ιδιαίτερης προσοχής κι επικυκλοπαικτικότητας κατά την κρίσιμη αυτή περίοδο της μάχης και της θύελλας, αλλά και τον προβληματισμό, ως προς τη στάση και θέση των ανταρτοδικών δυνάμεων του δημοκρατικού χώρου. Σωστά επισημαίνετε τις αντιεθνικές γιορτές και πανηγύρια που οργανώνει η πολιτεία προς τιμήν των δολοφόνων διαστών της πατρίδας, με τις σαφείς, τις λεηλασίες και τις πυρπολήσεις, αλλά και την μακροχρόνια κι αδιαφορία της πνευματικής ηγεσίας, για το κατάντημα και που δεν αναλογίζονται τις ευθύνες τους.

Επίσης από αμέσως πιο κάτω πρωτοσέλιδο άρθρο ΑΠΑ-

ΡΑΔΕΚΤΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ, ακριβολογεί ο κ. Κ. Ι. Τζιόβας για τα κρατικά μέσα ενημέρωσης, που με τα κακόγουστα, ανούσια και ψευδή πύργα τηλεοπτικά κατασκευάσματα, διαστρεβλώνεται η ιστορική πραγματικότητα, υποτιμάται η νοημοσύνη του ελληνικού λαού κι ενθαρρύνεται η κακοουγία και η σαρωτική διάθεση των ΚΚΕδων για τον αφανισμό της φυλής.

Γεννιούνται όμως τα ερωτήματα. Υπάρχουν βιντεοταινίες, ή φιλμ που να παρουσιάζουν τις αλήθειες με τα γεγονότα της αντεθνικής δραστηριότητας των ΕΑΜ — ΕΛΑΣΙΤΩΝ; Αυτό το απαραίτητο υλικό να πληροφορούνται οι γενιές τους ΕΑΜ — ΕΛΑΣίτες ότι δεν χτύπησαν τους κατακτητές, αλλά ξεκλήριζαν ελληνόφρονες οικογένειες για την επικράτησή τους δεν υπάρχει. Δεν γνωρίζουν οι νέοι μας το μπαμπέσικο τρόπο που δολοφόνησαν τους αξιωματικούς μας και τους στρατιώτες μας που βγήκαν στα βουνά γι' αντίσταση. Πως αφαιρέσαν και την ελάχιστη ελευθερία πούχαν αφήσει οι Ναζίδες κι εφαρμόσανε τον

κόκκινο ολοκληρωτισμό.

Πρέπει να δεχθούμε ότι μέχρι και σήμερα ότι οι πολιτικές μας πνευματικές ηγεσίες δεν πρόσφεραν τα ιστορικά αυτά ντοκουμέντα στο λαό μας, αλλά και δεν σκέπτονται να το πράξουν, υπολογίζοντας, ανοήτως, σε κάποιο όπως λένε κόστος.

Αυτή η πραγματικότητα επιβάλλει σήμερα που υπάρχουν ακόμη οι άνθρωποι που έζησαν την εθνική τραγωδία της εποχής εκείνης να χρησιμοποιηθούν. Να πάρουμε συνεντεύξεις με τα γεγονότα από τους εθνομάρτυρες που αποπελαύν την ζωπανή ιστορία και να κηρύξουμε τις αλήθειες. Μόνον η Κορινθία έχει το θλιβερό προνόμιο να προσφέρει στο θυσιαστήριο των μολοσεθίκων 813 αγνούς πατριώτες. Ανάγκη να προλάβουμε. Θα περιμένω απάντηση για συνάντηση μελέτη και σχεδιασμό.

Φιλικά

Γ. ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ

Δ. Σολωμού 28

Αγ. Παρασκευή 153 41

Αττικής

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ειότιμον δικηγόρον Ιωαννίνων, και Πρόεδρον ΠΕΣΕΑ, κύριον Χαρίλαον Τσόγκα και όπου πάντοτε με τα ίδια αγνά αισθήματα αγάπης και φιλίας, επί πολλά έτη αγωνιζοσθε και ζητάτε προς επίλυση όλα τα εκκρεμούντα θέματα των αγωνιστών, και συμπολεμιστών μας, με την ελπίδα πως θα γίνει πραγματικότητα των δικαίων αιτημάτων των αγωνιστών. Η αγωνιστικότητα σας δια της εφημερίδας μας όπου, σαν μάννα στην έρημα πην περιμέναυμε, από αυτή αντλούμε δύναμη θάρρος, και κουράγιο από την αντικειμενική πληροφόρηση προς όλους τους αρμοδίους φορείς. Παρακαλούμε συνεχίσετε τον ΕΥΓΕΝΗ, ωρραίο, και δίκαιο αγώνα, διεκδικώντας όλα τα αιτήματα των συμπολεμιστών αγωνιστών της ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ, γιατί η πραγματικότητα είναι χωρίς εφημερίδα αγώνας δεν γίνεται, και τίποτε δεν κερδίζεται. Λοιπόν εάν θέλουμε να σταθεί η εφημερίδα μας στο ύψος της αποστολής της — ΗΡΩΪΚΑ, παρίσταται όθεν ανάγκη όλοι μας να ενισχύσουμε οικονομικά την ως εφημερίδα μας, διότι εξ ιδίας αντιλήψεως γνωρίζω ό-

τι στερείται οικονομικών πόρων. Γι' αυτό λοιπόν όλοι μας συμπολεμιστές, και φίλοι, αγωνιστές της ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ, προσφέρουμε από τον πενιχρό μισθό μας οικονομική ενίσχυση όσο δύνατε έकाτος. Εμπρός λοιπόν ενίσχυση στην εφημερίδα σαν τα

κλωσόπουλα, κοντά σ' αυτή. Εκ μέρος μου δεχθείτε από τον πενιχρό μισθό μου, το ποσό δύο χιλιάδων δραχμών «2.000» για οικονομική Ενίσχυση της Εφημερίδας ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ.

Με τον πρόποντα σεβασμό και εκτίμηση
Ο συμπολεμιστής και φίλος σας
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Γ. ΜΠΑΚΑΣ

Συν)χος Κοινωνικός

υπάλληλ. Ελευσίδας Ιωαννίνων

Αφίξεις συμπολεμιστών

Αφίχθησαν εις Ιωάννινα και πέρασαν από τα Γραφεία της εφημερίδας (Τζαβέλλα 2) οι κάτωθι συμπολεμιστάι - αγωνιστάι:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ, διοργανώνει την ετήσια χοροεσπερίδα της στις 17 Δεκεμβρίου 1988, ημέρα Σάββατο και ώρα 9 το βράδυ στο ξενοδοχείο INTERKONTINENTAL (Λεωφ. Συγγρού 89).

Θεομή ή παρακληση! Για την έναγκαση προμήθεια των εισιτηρίων, απασανθείτε στα γραφεία της ΕΝΩΣΗΣ, Κάνιγγος 5, τηλ. 3626400.

Το Διοικ. Συμβούλιο

● Ο ομογενής εξ Αμερικής κ. Δημ. Βαλκάνος καταγόμενος από τη Χρυσούλη Τροπιδίου Κοζάνης.

● Ο συνταξιούχος εκπαιδευτικός κ. Χρήστος Δαλαγέλης από Αθήνας.

● Ο επίσης συν)χος εκπαιδευτικός κ. Χρήστος Κώνης από Αθήνας.

● Ο ε.α. ανώτ. ΑΕ)κός Κων. Πολίτης από Αθήνας καταγόμενος από Λευκάδα.

● Ο κ. Λάμπρος Καραμάνος από Κεράρα Φιλ)δης.

● Ο κ. Βασίλειος Πάνου, Ταμειακός υπάλληλος από Κανελλάκι Πρεβέζης.

● Ο κ. Περικλής Κολιούσης από Αθήνας καταγόμενος από Βερενίκη Ιωαννίνων.

● Ο κ. Βασίλ. Πιστόλης από Αθήνας.

● Ο κ. Ευάγγ. Καραμπέτης από Γοργόμυλο Πρεβέζης.

Δ'
ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο μαρξισμός προπαγανδίζει, ότι ενδιαφέρεται, δια την ικανοποίηση των αναγκών του ανθρώπου.

Τούτο είναι ψεύδος. Ανάγκη του ανθρώπου είναι και η θρησκευτική, μάλιστα βασική, ή αληθέστερη, η βασικότερη. Η επιτακτική αυτή ανάγκη ικανοποιείται δια της Θρησκείας. Και όμως, ο μαρξισμός πολεμεί την Θρησκείαν. Και επί πλέον, μάχεται και το έμφυτον θρησκευτικό αίσθημα του ανθρώπου, επιχειρών να εξαλείψει τούτο από την ανθρωπινή φύσιν. Ο μαρξισμός εν προκειμένω στρέφεται όχι μόνον κατά της ικανοποίησης της ανθρωπίνης ανάγκης, αλλά εναντίον και αυτής της φυσικής ανάγκης, ήτοι εναντίον της ανθρωπίνης φύσεως!

Διατί τούτο; Διότι η αίρεσις αυτή είναι αληθώς απάνθρωπος και ανθρωποκτόνος, όπως ο εμμενυστής της. Ο Διάβολος «ανθρωποκτόνος ην απ' αρχής», λέγει ο Χριστός (1ω. η' 44).

ΠΟΝΗΡΟΣ

Ο μαρξισμός εξαπατά και δια της παραχαράξεως.

Εις την προμετωπίδα που Κρεμλίνο ανέγραψε το ρητόν «ο μη εργαζόμενος μηδέ εσθιέτω». Δι' αυτού δίδει την εντύπωση εις τους απροσέκτους, ότι επί του σημείου τούτου συμφωνεί δήθεν προς το Ευαγγέλιον. Ψευδής η εντύπωσις. Το κρεμλίνειον τούτο ρητόν

Η αίρεσις του Μαρξισμού

ιδεν είναι χριστιανικών, ουδέ υπάρχει εις το φιλόανθρωπον Ευαγγέλιον. Τούτο είναι αντιχριστιανικών και απάνθρωπον. Διότι, δεν εργάζονται το νήπιον, ο γέρον, ο ασθενής. Πρέπει ούτοι και να μη πτώγουν; Εάν ο μαρξισμός υποστηρίζει το αντίθετον, τότε εκτίθεται, ως μη γνωρίζων τι λέγει!

Η Αγία Γραφή άλλο γράφει. Δηλαδή, «ει τις ου θέλει εργάζεσθαι, μηδέ και εσθιέτω» (2 Θεσ. γ' 10). Τούτ'εστι, να μη πτώγει εκείνος, ο οποίος, αν και δύναται να εργασθή, δεν θέλει να εργασθή. Το Ευαγγέλιον είναι αλήθεια, ακριβολογία, δικαιοσύνη, φιλανθρωπία. Ο μαρξισμός, τουναντίον, είναι απάνθρωπος, αδικία, ανακρίβεια, ψευδολογία, ακόμην και όταν παρουσιάζεται, ότι συμφωνεί δήθεν εις κάτι προς τον Χριστιανισμόν. Πονηρά η αίρεσις του μαρξισμού, όπως και ο πατήρ της.

Διότι «αφόδρα» πονηρός», είναι ο Διάβολος, λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

ΑΚΑΡΠΟΣ

Ο μαρξισμός κόπεται εις την προπαγάνδαν του υπέρ ισότητος, δικαιοσύνης, ελευθερίας. Εις την πράξιν όμως καταλύει πάντα.

Η μονοκόμματος και αναγκαστική ισότης του μαρξισμού δεν είναι δικαιοσύνη. Εάν π.χ. διαμοιράσωμεν 10.000 δρχ. εξ ίσου εις 5 ανθρώπους,

εκ των οποίων ο εις είναι ασθενής και, δια να ζήσει, έχει ανάγκην πλέον των 2.000 δρχ., τότε αδικούμεν. Διότι, δια της ισοτήτος ταύτης, ο ασθενής θα αποθάνει, οι δε λοιποί 4 θα καλοπεράσουν. Εις την πράξιν όμως, ο μαρξισμός ούτε την άδικον ταύτην ισοτήτητα εφαρμόζει, αλλά παύ αδικωτέραν. Συνήθως αφήνει, όχι μόνον ασθενείς, αλλά και υγιείς να πεινούν ή να αποθνήσκουν, ενώ καλοπερνούν οι ολίγοι της νέας τάξεως εκλεκτοί του μαρξισμού, περί των οποίων ομιλεί ο Μ. Τζίλς και άλλοι. Είναι δε γνωστή η δουλεία, εις την οποίαν έχουν περιέλθει εκατομμύρια ανθρώπων και δεκάδων εθνών, που επεκράτησεν ο μαρξισμός.

Αληθής ισότης είναι η ισότης της δικαίας βοήθειας εν τη ελευθερία της χριστιανικής αρετής. Ταύτην βλέπομεν π.χ. εις την Εκκλησίαν Ιεροσολύμων. Εξ διηγούνται αι Πράξεις των Αποστόλων, πολλά προσεφέροντο εις αυτήν ελευθέρως υπό των Χριστιανών, «διεδίδοντο δε εκάστω καθ' ότι αν τις χρείαν είχε» (Πράξ. 6' 35). Δηλαδή, κατά το μέτρον της ανάγκης εκάστου, αν και ουδείς εξ αυτών προέβαλλε την απαίτησιν του λαμβάνειν, την οποίαν καλλιεργεί ως κοινωνικήν κακίαν η αντικοινωνική αίρεσις του μαρξισμού.

Τα αγαθά της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ισότητος δεν δύνανται να προέλ-

θουν εκ της αιρέσεως. «Ου γαρ εξ σκανθών συλλέγουσι σύκα, ουδέ εκ βάτου τρυγώσι σταφυλήν», λέγει ο Χριστός (Λουκ. ια' 44).

ΑΡΝΗΤΙΚΟΣ

Ο Χριστιανισμός διδάσκει και την εξής αλήθειαν. Εάν ο άνθρωπος «των ιδίων (δηλαδή των Χριστιανών) και μάλιστα των οικείων ου προνοεί, την πίστιν ήρνηται και έστιν απίστου χείρων» (1 Τιμ. ε' 8). Και η πρόνοια λοιπόν, υπέρ των οικογενειακών, των συγγενών, ομοεθνών κλπ. συνιστά τον πιστόν εις τον Θεόν.

Ο μαρξισμός πράττει αντιθέτως. Σπρέφει τους πιστούς του εναντίον των οικείων και των ιδίων. Εναντίον του έθνους, εν ονόματι του αυτοπαιστικού διεθνισμού. Εναντίον της πατρίδος, εν ονόματι της λυκοφιλίας εντός του μαρξισμού. Εναντίον των αρχόντων, εν ονόματι της μαρξιστικής επικρατήσεως. Εναντίον των οικογενειακών, εν ονόματι του αντικοινωνικού «κοινωνισμού» της μαρξιστικής πλάνης. Εναντίον γονέων και καλών διδασκάλων, εν ονόματι της ανελευθέρου «Ελευθερίας» του κακού. Εναντίον των Χριστιανών, εν ονόματι της μαρξιστικής απάτης. Εναντίον της Εκκλησίας, εν ονόματι της αντιχριστιανικής ψευδοδιδασκαλίας των απειθουμένων εις τον Θεόν Εβραίων. Πάντα δε ταύτα συνιστούν απιστίαν προς τον Θεόν, την οποίαν επιδιώκει η μαρξιστική αίρεσις.

Δια τούτο, «δει περισσοτέρως ημάς προσέχειν τοις ακουσθεσί» παρά Θεού, των Αποστόλων και των Αγίων Πατέρων, «μη ποτε παραρριώμεν», λέγει ο Απόστολος (Εβρ. 6' 1).

(Συνεχίζεται)

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ

Ταξίαρχος ε.α.

Πέθανε προσφάτως στην Αθήνα πλήρης ημερών ο ε.α. Ταξίαρχος ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ ο γνωστός Σουλιάτης ήρωας Ταγματάρχης εκπορή της της Γκραμπάλας στον πόλεμο του 1940, ο μετέπειτα (γενναίος Συν)ρχης και εκπορήτης των Γρεδενών στο συμμοριτοπόλεμο, που τιμήθηκε από την πατρίδα με πολλά παράσημα ανδρείας για τις ηρωικές του πράξεις ως (αε)κός του Ελληνικού Στρατού.

Το παλληκάρι αυτό από το Σούλι από τη Μέση Ανατολή που εμάχετο με το Συμμαχικό Στρατό κατά των Γερμανών πο έστειλε το Αγγλικό Αρχηγείο Μέσης Ανατολής, κατά τον Σεπτέμβριον 1944, μαζί με άλλους 10 Ανωτέρους Αξιωματικούς στο εν Ελλάδι αρχηγείο των Εθνικών Ομάδων του ΕΔΕΣ στρατηγού Ζέρβε να πολημήσει το Γερμανό κ.ε.ε.ε. ολοκληρωτικόν μαρξιστικόν και κολοθωμένον Κράτος.

Η μνήμη του ας είναι και θα είναι άλητος και αιωνία.

Χ. Τ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Αδελφοί Μητροκώστα Αλέκος και Βασίλειος, Αμερική	50 Δολ.
Κων)νος Παπαληθείας, Αθήνα	Δρχ. 5.000
Δημοσθένης Μπάκας, Πολιτ. Συν)χος, Ελευσίου Ιωαννίνων	» 2.000
Όδυσσεύς Τάσας, Διαγηόρος, Θεσσαλονίκη	» 2.000
Ιερέας Κων)νος Ραυτόπουλος, Κονταραία Λευκάδος	» 2.000
Γεώργιος Δημ. Κοσμάς, Ανατολή Ιωαννίνων	» 1.000
Χρήστος Δαλαγγέλης, Συν)χος Εκπαιδευτικός, Αθήνα	» 1.000
Αθαν. Λάπτας, Συν)χος Εκπαιδευτικός, Αθήνα	» 1.000
Βασίλειος Στάκας, Μάκρη Φθιώτιδος	» 1.000
Ελευθ. Ζαρκάδας, Βήσσανη Πωγωνίου	» 1.000
Παν. Ρέντζος, Οδοντίατρος, Ιωάννινα	» 500
Στυρ. Αχ. Τριαντάφυλλος, Κέρκυρα	» 700
Σπύρος Μπάτζος, Νησί Ημαθίας	» 700
Αντώνιος Παπαδόπουλος, Ανθούσα	
Τσομπιόν Κοζάνης	» 1.000
Δημήτριος Βλάχος, Ιωάννινα	» 1.000
Θωμάς Σπυρέλης, Αθήναι	» 1.000
Όδυσσεύς Γκίνης, Αθήναι	» 500
Βασίλειος Πιστόλης, Αθήναι	» 300
Ιωάννης Μαράδας από Τρίκαλα εις μνήμην της συζύγου του Δήμητρας	» 300

Δωρεά εις μνημν

Η κ. Αμαλία χήρα Κων)νου Μάνου από Αθήνα μας προσέφερε το ηρόν των ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ (10.000) εις μνήμν του προσφάτως αποθώσαντος προσφίλου αέχαστου συζύγου της

σκοπον έκδοσιν της εφημερίδος μας.

Το επιτελείο της Ε.Α. εκφράζει εκ βάθους καρδίας θερμάς ευχαριστίας.

— * —

Ο ε.α. αστυνομικός Γεώργιος Ιωάννου από τη Ροδαυγή — Άρτης απέστειλε το ποσόν των δύο χιλιάδων (2.000) εις μνήμν του ΚΩΣΤΑ ΜΑΝΟΥ Ταξίαρχου ε.α.

— * —

Ο κ. Γεώργιος Πλιάκος από Ιωάννινα μας έστειλε δρχ. 1.000 εις μνήμν του αδελφού του συμπολεμιστού μας Αποστόλου Πλιάκου επί τη συμπληρώσει ενός έτους από του θανάτου του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΝΟΥ
Ταξίαρχου ε.α.
ως βοήθειαν δια την απρό-

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Ίδρυτής: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Ε.Α. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
Γραφεία: Φ. Τζαβέλλα 2 Τηλέφωνον 25.799 — 32.040

ΙΩΑΝΝΙΝΑ — 45.333
Έκδοτής — Διευθυντής:
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΔΟΚΟΣ

Τζαβέλλα 2 Τηλέφωνον 32.040 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού ιδιωτών	Δρχ. 1.000
Δήμων, Κοινοτήτων, Οργανισμών	» 1.000
Τραπεζών, Οργανισμών, Εταιρειών	» 1.500
Εξωτερικού: ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μάρκα	» 30
ΑΜΕΡΙΚΗ (αεροπορικός) Δολάρια	» 25

• ★ •

Υπεύθυνοι Τυπογραφείου:
Γερ. Σ. Δούβαλης - Έλ. Π. Αποστόλου
28ης Οκτωβρίου 41 Ιωάννινα — Τηλ. 20544

★ Έμβασματα να απευθύνωνται εις τόν Διευθυντήν κ. ΠΡΟΚ. ΔΟΚΟΝ ή εις τόν Διαχειριστήν κ. ΑΘ. ΣΚΟΥΦΗΝ Τζαβέλλα 2 ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τηλέφωνον 25.799 — 45.333

Π. Δ.

Αντι μνημοσύνου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΙΓΚΟΣ

Ένας λαμπρός άνθρωπος και υπέροχος αγωνιστής των Εθνικών Ομάδων Ελλήνων Ανταρτών του ΕΔΕΣ, ο Ταγματάρχης Αθανάσιος Τσίγκος, εξ Ασπροπύργου Αττικής, συμπληρώνει 44 ολόκληρα χρόνια από την ημέρα που έπεσε μα-

χόμενος εις την πρώτη γραμμήν την 24 Δεκεμβρίου 1944 εις την Άρταν.

Ως διοικητής του 1ου Τάγματος του 9ου Συντάγματος του ΕΔΕΣ από την πρώϊον της 22 Δεκεμβρίου 1944, όταν 2)39 Σύνταγμα του ΕΛΑΣ επέδραμε, διαρκούντος του Δεκεμβριανού Κινήματος των Αθηνών, εναντίον του ΕΔΕΣ εις τον τομέα της Άρτας, δια να καταλάβει την πόλιν, ο Ταγματάρχης Αθ. Τσίγκος ευρισκόμενος με το Τάγμα του εις το χωρίον Λιο-

βούνια, εκινήθη άμέσως προς Άρταν εις ενίσχυσιν της εκεί εδρεύουσας Ταξιαρχίας.

Και πράγματι η άφιξις του Τάγματός του από της 8ης πρωϊνής ώρας, απέτρεψε τους εισβολείς. Αι αλληπάλληλαι σκληραί και λυσσαλέαι επιθέσεις των Ελαιοπών την 22 και 23 Δεκεμβρίου ανεχατίσθησαν υπό των ανδρών του Ταγματάρχου Τσίγκου με 7 νεκρούς εις το πεδίο της μάχης μέχρι των απογευματινών ωρών της 24.12.1944. Κατά την σύμπυξιν των ανδρών του Τάγματος, από την πόλιν της Άρτας ο ηρωικός Ταγματάρχης Τσίγκος έμεινε τελευταίος από την πρώτην γραμμήν, δίδων διαταγάς και ενθαρρύνων τους άνδρας του. Περὶ την 5ην απογευματινήν ώραν της 24.12.1944, ένα βλήμα όλμου τον ήυρε όρθιον προ του χώρου της τότε Ηλεκτρικής Εταιρείας Άρτης και τον ετραυμάτισε θανασιμώς.

Ο Αθανάσιος Τσίγκος εξέπνευσε επί τόπου, δίψας με το τίμιο και άλικο αίμα του το χρώμα της άλλοτε πρωτεύουσας του Δεσποτάτου Ηπείρου.

Την ώραν εκείνην η σύμπυξις του Τάγματος προς Γέφυραν Άρτας είχε σχεδόν συντελεσθεί και υπελείπετο ο Διοικητής ο Ταγματάρχης Τσίγκος. Έτσι εστάθη αδύνατος η παραλαβή του πετιμημένου νεκρού Αθ. Τσίγκου και η ταφή του με τα δάκρυα και λυγμούς των συμπολεμιστών του.

Όσοι χρόνοι όμως και αν περάσουν η γλυκερά και πράσι μορφή του θα μας θυμίζει ή πάνποτε την θυσίαν του προς την Πατρίδα και η ιερά μνήμη του θα κεντρίζει αείποτε τας ψυχάς μας.

Ο Αθανάσιος Τσίγκος υπήρξεν ένας αγνός και γνήσιος πατριώτης και αληθής δημοκράτης. Τας πατρικάς του συμβουλάς και την πίστιν του προς τα ιδανικά της Πατρίδος υπήρξαν για όλους μας διδάγματα διδασκαλικά. Ενώ ήτο απόστολος και ανάπηρος αξιωματικός και είχε όλα τα οικονομικά μέσα να ζήσει με την οικογένειά του και να μείνει αμέτοχος και παρατηρητής της δυστήνου και μαύρης εκείνης εποχής, (όπως έπραξαν πολλοί άλλοι συνάδελφοί του) παρά ταύτα, διότι εδονείτο φιλογερός η φωνή της συνειδήσεώς του εις το Εθνικόν προσκλητήριο της εθελουσίας του, εγκατέλειψε την σύζυγόν του και τα τρία ανήλικα τέκνα του και επορεύθη ως αξιωματικός προς την θυσίαν δια να πατίσει με το αίμα του το δένδρον της ελευθερίας και της δημοκρατίας από εκείνους που εμάχοντο, μετά την φυγήν των Κατακτητών, να μεταβάλουν την Πατρίδα μας εις ολοκληρωτικόν μαρξιστικόν και κολοθωμένον Κράτος.

Η μνήμη του ας είναι και θα είναι άλητος και αιωνία.

ΜΙΑ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1944

ΠΟΙΟΣ θυμήθηκε τη μέρα αυτή; Μήπως γιατί πέρασαν 44 χρόνια; Αλλά οι μεγάλες εθνικές ώρες και μέρες, οι ιστορικοί σταθμοί, δεν λησμονούνται. Λησμονήθηκε η 15η Οκτωβρίου 1944, η ιστορική μέρα, που νύχτωσαν τα Γιάννινα σκλαβωμένα και ξημερώσαν Ελευθερά, από τον ξενικό ζυγό, των Γερμανιστών.

Ήταν τα χαράματα που έμπαιναν οι αγτάρες των ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ (τιμήματα του Συντάγματος Αλ. Παπαδοπούλου) κι ανήψωσαν τη γαλανόλευκη στον ιστό της VIII Μεραρχίας, αφού οι Γιαννιώτες χρόνια δε γύρισαν το κεφάλι τους προς το ιστορικό κτίριο, για να μη βλέπουν τον απαίσιο αγκυλωτό Σταυρό. Αγνόρταση μέρα, ημερίς θα την θυμούμαστε και τιμούμε τους ελευθερωτές της πόλεως από το βαρύ ζυγό, αλλά και γιατί τη γλύπωσαν από την καταστροφή, ή έσωσαν ζωές Ελλήνων από την κακουργία των Ναζιστών.

Θυμούμαστε τις μεγάλες ώρες που πέρασαμε, γιορτάζοντας την απελευθέρωση. Θυμούμαστε, την είσοδο του Ζέρβα. Και, δυστυχώς θυμούμαστε ότι για λίγο κράτησε η χαρά, γιατί άλλοι εχθροί ήλθαν...

«Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ»

Το παιδομάζωμα

Ερήμωσαν τα χωριά, γιατί ο κόσμος έτρεχε σε κόμπους και βουνά, για να κρύψουν τα μικρά τους πα παιδιά.

Οι σφαίρες πέφτανε βροχή κι οι όλμοι μας οργώσαν πάλι αυτή εδώ τη γη.

Αρπάξανε τα δυο μωρά από την αγκαλιά της μάνας, κλαίει και οδύρεται και τους πα-

ρακαλεί τα παιδιά μου πα παι-

διά μου κόκκινοι εχθροί, κόκ-

κινοί φασίστες. Και οι Τούρ-

και κάποτε έτσι παίρναν τα

μικρά και τα κάνουν γενιτσά-

ρους.

Μα αυτοί εδώ ήταν Έλλη-

νες, ήταν Έλληνες παιδιά, ή-

ταν κόκκινοι φασίστες.

Αναδημ. από την Ελ. ΩΡΑ

Η συνταξιοδότηση των Αγωνιστών της Εθνικής Αντιστάσεως

Το Νομοσχέδιο για την αποκατάσταση και συνταξιοδότηση των ασύντακτων αγωνιστών ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ψηφίστηκε από το θερινό τμήμα της Βουλής και εστάλη προς δημοσίευση στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως δια να αποτελέσει Νόμον του Κράτους, οπότε και αρχίσει η ισχύς και εφαρμογή του.

Εν τω μεταξύ εκκρεμεί εις τας πρωτοβάθμιους επιτροπές κρίσεως πληθής αιτήσεων αναγνώρισεως αλλά και υπάρχουν και πολλοί αγωνιστές οι οποίοι έχουν αναγνωρισθεί με το Νόμο 971/52 αλλά δεν συμπληρώνουν τρίμηνο με πόν καθορισμό της 17 Οκτωβρίου 1944 ως τελευταίας

ημέρας αντιστάσεως κατά των Γερμανών, που δεν δίνονται να υποβάλλουν αιτήσεις αναγνώρισεως λόγω λήξεως της προθεσμίας 30 Ιουνίου 88.

Τόσον δι' αυτούς όσον και δια πολλούς άλλους που δεν κατόρθωσαν στην ανωτέρω λή-

ξασαν προθεσμίαν να υποβάλουν τα δικαιολογητικά των είναι απόλυτος ανάγκη να δο-

θεί μια εύλογος παράταξις δια να τύχουν και αυτοί των ευεργετημάτων ως αγωνιστάι.

Σημ. Συντάξεως: Τας δια-

τάξεις του Νόμου που αφορούν τους αγωνιστάς θα δημοσιεύσωμεν στα επόμενα φύλλα μας ευθός ως ισχύσει ο Νόμος.

Η ελευθερία της τέχνης

Οι αντιδράσεις των πιστών στην Αθήνα κατά την προβολή της ταινίας «ο τελευταίος πειρασμός» καταδικάστηκαν από κόμματα, προσωπικότητες της πολιτικής και κυρίως από ανθρώπους της τέχνης. Καταδικάστηκε η χρήση της θίας γιατί εμποδίζει την ελεύθερη έκφραση της τέχνης!

Ρωτούμε λοιπόν όλους αυτούς τους... προδοτικούς

Έλληνες, που κόπτονται σήμερα για την ελεύθερη έκφραση της Τέχνης, που ήταν ό-παν οι πραιπούκοι της Αριστεράς διέκοιταν βία την

προβολή της «ΕΛΕΝΗΣ» του Νίκου Γκατζογιάννη στην Αθήνα;

Η Τέχνη, που προστατεύεται, και όταν υποσκάπτει την πίστη των Ελλήνων Χριστιανών, γιατί δεν προστατεύτηκε σε μια ιστορική ταινία, απόλυτα πεκηρωμένη, με ονόματα, χρονολογίες, πραγματικά γεγονότα και μάρτυρες που είναι ακόμα στη ζωή;

Αλλά η ελευθερία της Τέχνης δεν έχει καμία αξία, όταν ενοχλεί τους Κουκουέδες και τους συνοδοιπόρους τους! Από τον Ε.Κ.

Ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως - Πωγωνιανής και Κονίτσης Σεβαστιανός

Δια την επέτειον της 28ης Οκτωβρίου 1940 και του ηρωικού ΟΧΙ σε εγκύκλιό του εξάγει το θαύμα εκείνο, την Εθνική Έξαρση και το παγκόσμιο μεγαλείο και αναφέρει εν συνεχεία «τότε που όλη σχεδόν η Ευρώπη είχε υποταχθεί στο Ναζισμό και το Φασισμό, τότε που η Ρωσία ήταν ακόμη σύμμαχος και φίλη της Ναζιστικής Γερμανίας, τότε που η Αγγλία μόνη της έδινε τη μεγάλη μάχη της επιβιώσεως εις την Δυτικήν Ευρώπην, τότε η μικρά ΕΛΛΑΣ ύψωσε το αναστημά της και θροντοφώνησε το ΟΧΙ στον Ιταλόν εισβολέα με τις 8 εκατομμύρια λόγχες!

ΟΧΙ είνε δεν θα περάσεις... Δεν θα αφήσω να μολύνει τα όσα και τα ιερά της φυλής μας!

ΟΧΙ! Εδώ Ελλάς, γη ηρώων!

Και το θαύμα έγινε! Μέσα σε ένα μήνα τα φανταρικά μας καταδίκων τους υποχωρούντας Ιταλούς και τα υπόδουλα εδάφη! Πρεμετή, Άγιος Σαράντα, Κορυτσά, Αργυρόκαστρο, Πάγραδες, Χειμάρρα, Κλεισούρα, υποδέχονταν με δακρυμαμένα μάτια, για τρίτη φορά τώρα, ως ελευθερωτή της Βορείου Ηπείρου μας τον ένδοξο Ελληνικό Στρατό. Η μικρή Ελλάδα εθευτέλιζε τη φραστική και ναζιστική παντοδυναμία, εκσάρπιζε την ελπίδα εις τον φοβισμένο κόσμο και εχάριζε τη νίκη. Γι' αυτό και όλοι τους, τότε, με επί κεφαλής τους μεγάλους μας συμμάχους μας εμακόριζαν και μας υποδύονταν πολλά...

Μας υποδύονταν, βέβαια τότε! Όταν όμως εκάθισαν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, τα εξέχσαν όλα! Εξέχσαν ότι η Ελλάδα άφησε στα πεδία των μαχών 15.600 αξιωματικούς και οπλίτας. Και η μεν Κύπρος μας κατέχεται κατά τα 2/5 — τη ανοχή των «Μεγάλων» — από

τους Τούρκους, η δε Βόρειος Ήπειρος ατενάζει κάτω από το πυρηνικό και ανήχηστον καθεστώς της Αλβανίας η οποία τότε επολέμησε παρά το πλευρόν της Ιταλίας εναντίον μας με 15 Αλβανικά Τάγματα.

Και αυτά μας έκαναν και συνεχίζουν οι μεγάλοι μας σύμμαχοι... Ημείς, όμως, οι Έλληνες, τι εκάναμε και τι κάνομε; Δεν είμεθα και ημείς ένοχοι; Διατί δεν διαμαρτυρόμεθα, τουλάχιστον, δια την συνεχιζόμενη αδικία τους; Και συνεχίζει: Ημείς ενδιαφερόμεθα για τη Χιλή, το Σαλβαδόρ, τους Παλαιστινίους, για το Μαντέλα κλπ.

Για τα εγκλήματα γενοκτονίας των Αλβανών κατά των

αδελφών μας της Βορείου Ηπείρου απέχουμε και από την ψηφοφορία κατά της Αλβανίας. Ποιο άλλο έθνος θα επήρει τέτοια τακτική; Δεν παραδειγματιζόμεθα τουλάχιστον και από αυτήν την Αλβανία η οποία όχι απλώς συμπαρίσταται, αλλά και δυναμικά εσπικώνει την Αλβανική μειονότητα του Κοσσυφοπεδίου εναντίον της Σερβίας.

Όλα όμως αυτά που συμβαίνουν είναι φυσική συνέπεια του ότι ημείς οι σύγχρονοι Έλληνες αποχριστιανίζομεθα και αφελληνίζομεθα μόνοι μας απεμπολύντες τα αιώνια και αθάνατα ιδανικά μας που ενέπνευσαν τη γενιά του 1940. Αλλά είναι καιρός να συνέλθουμε, οι Έλληνες. «Ε-

σχάτη ώρα εστί» πιο πέρα δεν πάει είναι το χάος! Η επέτειος μας δίδει την ευκαιρία του εθνικού προσανατολισμού. Να αναγνωρίσουμε τα λάθη μας και να υποσχεθούμε στους 15.600 πεσόντας του 1940 ότι δεν θα προδώσουμε τη θυσία τους και θα αναλάβουμε διεθνή σταυροφορία σωτηρίας του Ελληνισμού της Βορ. Ηπείρου με το σύνθημα: «Μα πέρα στη σκλαβιά, στον Ένικό Ζυγό, σπενάζουν κι άλλα σου παιδιά και καρτερούνε τη θυσία τους και θα αναλαβούμε». Αν αυτό γίνει τότε τα κόκκαλα των ηρώων του 1940 θα ακιρτήσουν από χαράν και ισαλλίασιν.

Ο Μητροπολίτης
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

Εκδήλωση στο Αγρίνιο για τη Βόρειο Ήπειρο

ΑΓΡΙΝΙΟ, (που ανταποκριτού μας).—

Το Σάββατο 15 Οκτωβρίου και ώρα 7 μ.μ. στον κιν/προ ΕΛΛΗΝΙΣΤ στα πλαίσια Φεστιβάλ 88 της ΟΝΝΕΔ έγινε εκδήλωση αφιερωμένη στη ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟ την Ελληνική.

Οι Οννεδίτες από μέρες προετοίμασαν έκθεση με ντοκουμέντα για την Ελληνικότητα της Β. ΗΠΕΙΡΟΥ στην αίθουσα ΦΑΝΤΑΣΙΑ που παρε-

χώρησε ο Δήμος. Εκεί έκθεση βιβλίων του Ιδρύματος Βορειοηπειρωτικών Ερευνών (Ι.Β.Ε.) Ιωαννίνων, εκεί άλλες εκδόσεις για το Βορ/κό, εκεί κάδρα με τοπία της Ελληνικότητας της Β.Η., εκεί ημερολόγια των Βορ/κών Οργανώσεων, εκεί συνθήματα διάφορα, εκεί το κάδρο σε πυρογραφία με αλυσοδεμένη τη Β.Η., αλλά εκεί και η σημαία της Βορ. Ηπείρου που ευγενώς εστάλη από το Ι.Β.Ε. Ιωαννίνων.

Όταν ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ Αγρινίου κ. Σπύρος

Αδάμης ανήγγειλε ότι στο θέμα ανεβαίνει ο γνωστός φυγάς ΗΛΙΑΣ ΛΕΚΚΑΣ συνοδευόμενος από δυο παλληκάρια 18 και 19 χρόνων που μόλις προ 20 ημερών εγκατέλειψαν τον παράδεισο των Τυράνων, χωρίς Ελληνικό όνομα και γλώσσα μητρική, σύστηκε το κιν/προ από τα παρατεταμένα χειροκροτήματα των εκατοντάδων θεατών.

Με το γνωστό γλαφυρό ύψος ο Ηλίας Λέκκας περιέγραψε τη ζωή των Βορ/τών, τις φυλακές, τις εσθρίες και γενικά τα βάσανα των 400 χιλιάδων σκλαβών αδελφών μας.

Κατόπιν οι παριστάμενοι θεατές έκαναν πολλές ερωτήσεις στους δύο νέους φυγάδες και πήραν γεύση ότι τίποτα δεν άλλαξε μετά το άνοιγμα των συνόρων και την άρση που εμπολέμου.

Οι παριστάμενοι Βουλευτάι της Ν.Δ. κ. Νίκος Κωστάκης (Αιτωλ/νίας) και Βάσιος Σταθόπουλος είπαν ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έσχάτο σκλάβους αδελφούς της Β. ΗΠΕΙΡΟΥ.

Το ΑΓΡΙΝΙΟ λοιπόν και πάλι κοντά στις 400 χιλιάδες Ελληνικές ψυχές.

Α. Κ. Μ.

Οι «πειρασμοί», εντός και εκτός

Το παγκόσμιο κυκλοφορίας περιοδικό ΤΙ ΜΕ της 10 Οκτωβρίου πληροφορεί ότι η αντι-θρονοκτονική ταινία «Ο τελευταίος πειρασμός» του Σκορσέζε, δεν προβάλλεσε λαϊκές αντιδράσεις μόνο στην Αθήνα.

Στην Αμερική, στον

Καναδά και στην Αγγλία προκάλεσε πολύ έντονη διαμαρτυρία και πολύ θυμό. Εκεί όμως που χάλασε κυριολεκτικά ο κόσμος είναι στη Γαλλία. Στο Παρίσι, όταν οι διαδηλωτές που καταδίκάζαν την ταινία σαν βλασφημία, έγιναν πολύ βίαιοι και τραυματίστηκαν πολλοί αστυνομικοί και μάλιστα 4 πολύ σοβαρά. Στη Μασαλία και στη Λυών, μπήκαν στο θέατρο προβολής και κομμاتیσαν τα φίλμ. Οι αντιδράσεις των πιστών στην Αθήνα δεν ήταν πρωτοφανείς αλλά συνέχισαν άλλων πολύ πιο βίαιων που προηγήθησαν σε χώρες πολύ πιο προοδευτικές από την Ελλάδα!

Συμπέρασμα: Οι πι-

στοί σ' όλα τα γεωγραφικά μέρη και πλάτη, μάχονται στους δρόμους για την πίστη τους. Ας το έχουν υπ' όψιν τους όσοι υποσκάπτουν τα θεμέλια της εκκλησίας.

Από τον Ε.Κ.

ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

Το νέο Διοκ. Συμβούλιο του Συνδέσμου Αγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ «ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑΣ» του Νομού Καρδίτσας που ελέγχει κατά την Γενική Συνέλευση των μελών που της 11ης Σεπτεμβρίου 1988 αποτελείται ως κάτωθι: Βασίλειος Γούσιος, Πρόεδρος Δημ. Παπαδόπουλος, Αντιπρ. Λουκάς Ποζιόπουλος, Γ. Γραμ. Αθανάσιος Θεός, Ταμίας Μήλι: Κων/νος Κοτρώνας, Βασίλ. Μακρινίκας, Τηλέμαχος Βάλλας, Βασ. Παπακώστας και Δημ. Ντανοβασίλης. Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου ΒΑΣ. ΓΟΥΣΙΟΣ